

Visszatérés és Jubileum

(Return and Jubilee)

1962. november 22. Shreveport, LA. USA

1 Köszönöm, testvérem. Helyet foglalhattok. [Nyelveken szólás hangzik el és annak magyarázata — a szerk.] Ámen, ámen. Dicsőség legyen Istennek! [Újabb nyelveken szólás és magyarázat hangzik el. — a szerk.] Ámen. Milyen nagy dolog ez ma este, hallani, ami most szólt, mielőtt mi... mielőtt jönnék, hogy szóljak hozzátok: Isten megígéri nekünk, hogy Ő adni fog egy friss kenetet. Ezért gyűltünk itt össze. Ezért lett ez az összejövetel kihirdetve.

2 Természetesen nagy kiváltságnak tartom ma este összegyűlni ezzel a gyülekezettel újra ezekkel az imádókkal, jó barátaimmal, Moore testvér és a kedves felesége és az ő családjuk és az Úrnak minden családja, akik összegyűltek itt kint a közösségnek erre az idejére, a jubileumra. Összegyűlekezünk Isten Igéje körül, és az Ő népének dicsőítése és imádata körül.

3 És minden bizonnyal lemaradtam valamiről, mivel nem voltam itt; hallani a testvérünket, ahogy beszélt arról, hogy kezdetben ki lett öntve a Szent Szellem az Azusa utcában Los Angelesben. Előreküldtem a kazettás fiút, Sothmann testvért, aki valahol itt van, hogy vegye fel a reggeli üzenetet, hogy meg tudjam majd hallgatni. Egész este vezettünk a viharban, próbáltunk ideérni, de nem sikerült. És annyira elfáradtunk, meg kellett állnunk Little Rockban körülbelül éjfél és egy óra között, és egy kicsit aludtunk. Túl sokáig aludtam ma reggel. Egy kicsit fáradt voltam és elég elfoglaltak voltunk, ahogy készülődünk a tengeren túlra és ilyesmi. Szóval csak fáradtak voltunk egy kicsit. És tudom, hogy öröm lesz majd meghallgatni ennek az ősatjának az üzenetét arról az időről.

4 Egyszer fent Kanadában volt az a kiváltságom, hogy hallgathattam Moore testvért, ahogy felolvasta azt a történetet. Mindig tűnődtem azon, hogy hová lett az a könyv. Szerettem volna olvasni arról a szívfájdalomról és az embereknek a kiáltásáról, amikor ki lett öntve a Szent Szellem abban a korai időben. Azt hiszem, az egyikük elvesztette a kisgyermekét, és nem volt koporsó, amibe tegyék, és mennie kellett deszkát fűrészelni, hogy koporsót készítsen. És ó, hogy mennyire elutasították őket az emberek! Mégis az a halhatatlan hit továbbment, és láthatjuk azt a nagy gyülekezetet ma, amit ez eredményezett.

Megmutatja, hogy mit tehet a hit. Azt gondolom, hogy ha egy személy valaha is biztos a szívében, és van valamije, amiben a hit lehorgonyozhat, akkor nekik soha nem

kéne abbahagynia. Nem számít, hányszor vannak legyőzve, nekik tovább kellene folytatniuk.

5 Tudjátok, volt egyszer egy ember, aki szeretett volna írni... azt gondolta, hogy képregényeket írna. Senki nem fogadta el a képességét. Végül elkezdett kis cikkeket írni egy gyülekezet számára. És kiment egy régi kis patkányjárta garázsba, és megpróbált írni néhány történetet. Senki nem fogadta azokat. Minden újság visszautasította és azt mondták, hogy neki nincs meg a képessége. De ő mégis hitte, hogy megvan neki és csak folytatta tovább.

És elkezdett felfigyelni egy különös kis egérre abban a garázsban és így született meg a Mickey egér története. És Walt Disneynek most sok millió dollárt ér a vállalata, vagy bármi is az. Mert hitte, hogy van őbenne valami, ami lüktetett.

Ha egy ember meg tudja ezt tenni a természetiben, akkor mi van azzal az emberrel, akiben a Szent Szellem lüktet, aki hiszi, hogy Isten akarja az Ő javait elhozni az embereknek, és az Írásokkal fog maradni.

6 Én várom ezen a héten a saját lelkemnek az ébredését. Tegnap mondtam a feleségemnek, amikor hallottam valami jó hírt és odaszaladtam, köré fontam a karjaimat, és azt kiabáltam: „Szabad vagyok!” És kimentem a szobába, és elkezdtem sírni. És azt mondtam: „Azt szeretném, hogy Isten adjon nekem egy ébredést, én magamban.” Azt mondtam: „Körülbelül öt éve fuldokoltam egy nagy teher alatt, ami alól most felszabadultam és...” Azt gondoltam: „Ó, elmegyek Jackson testvérhez, és megkérem az összes embert, hogy imádkozzon értem, hogy legyen bennem egy ébredés.” Igazán szükségem van arra. Azt gondolom, hogy nagyon is így érzünk mindannyian.

7 Anna Jeanne testvérnő, nagyon értékeltem azt a cikket, amit írtál, különösen arról a kis sapkáról. Szeretném azt látni egyszer.

Annyira hálás vagyok, hogy láthatom Moore testvérnőt ideát, tudva azt, hogy nemrég beteg volt. És Billy mondta nekem, hogy ő nemrég felszólalt itt, vagy ilyesmi. És ez egy bizonyágtétel volt Isten kegyelméről és az Ő gyógyító erejéről.

És ezidő alatt ezen a héten, ha az Úr is úgy akarja, szeretnénk néhány gyógyító alkalmat, imádkozni a betegekért. Szeretnénk azt megtenni és imádkozni mindenkiért, aki imádságért jön. És várjuk, hogy Isten adjon nekünk még egy Azusa utcai kitöltést.

8 És így most, úgy tudom... nektek volt... Úgy gondoltam, hogy az ébredés, vagyis az alkalmak tegnap kezdődtek. De aztán kiderült számomra, hogy ezek már múlt vasárnap óta vannak, azt hiszem. Így tudom, hogy nagyszerű szónokok voltak itt, és természetesen mindannyian hálásak vagyunk, hogy az összejövetel ilyen légkörbe jutott ma este. És így nem lehet túl nehéz gondolni valamire, amiről beszéljek egy ilyen elfogadó közönségnek, és a Szellem már itt van. Így te csak egyszerűen belelépsz ebbe. Igazán jó érzés ezt tenni.

És hálás vagyok, hogy mindig úgy találom, hogy itt ez a gyülekezet igazán fogadja a Szent Szellemet.

9 Na most, vannak emberek, akik állnak és kint, és körben, ahogy lejöttünk. Jöttek lefelé, és sorban álltak hátul. Nincs hely, ahová be lehetne jutni fent vagy lent vagy a karzaton vagy ilyesmi. Így majd megpróbálunk sietni egy kicsit, amennyire csak lehet ma este, egy ideig beszélek, és aztán holnap reggel lesz egy alkalom, azt hiszem reggel. És biztos mindenki itt akar lenni holnap délután. Jack testvér fog válaszolni kérdésekre.

Azt mondtam: „Jack testvér, mi van ezzel?”

Azt válaszolta: „Nekem megvannak a válaszok, de semmit sem tudok a kérdésekről.” Szóval én bizonyosan örülök, hogy rajta van ez a teher, hogy neki kell megválaszolnia a kérdéseket.

10 És boldogok vagyunk, és mindig szeretünk találkozni egymással és beszélgetni, és jó időt tölteni közösségben. Erről van szó. De most telepedjünk le egy kicsit néhány pillanatra ezeknek a dolgoknak az őszinte oldalán, tudva azt, hogy mi mind a vég felé menetelünk nap mint nap. Erre az ósátyára gondoltam itt, hogy sokan, akik vele együtt dicsőítettek az Azusa utcán, már átmentek azon a folyón. Egy nap, néhányan közülünk, ha az Úr még vár, a jubileumi idején fogunk beszélni ezekről az összejövedelekről itt, Shreveportban. Át fogunk menni, sokan. Emlékeznünk kell, hogy nekünk azt kell tenni.

És úgy illik, hogy megragadjunk minden figyelmeztetést. Nem tudunk visszajönni és újra próbálkozni. Azt most kell megtennünk. Amikor a közönség elé állok... Soha nem próbálom a közönség tetszését keresni. Soha nem voltam ebben hibás. Azért jövök, hogy próbáljam Isten tetszését keresni. És néha mondhatok olyan dolgokat, amikkel megszúrlak, vagy megbántalak, de én azt nem annak szánom. Nekünk az igazsággal kell maradnunk, és azzal, ami helyes, hogy lássuk, amint a Szent Szellem lejön és igazolja azt, ami helyes. Ez az, amit mindannyian keresünk.

11 Mielőtt felolvasnánk egy íráshelyet, szeretném, ha meghajtanánk a fejünket újra egy imádságra.

Istenünk, a Trónodhoz járulunk ma este az Úr Jézus Nevében. Ha csak kimondjuk ezt a Nevet, már az valamit tesz velünk, mert Az kedves. Mi feljebb megyünk, felemelkedünk ebből a kis épületből itt, túlme gyünk ennek az épületnek a tetején, túl a Holdon, a csillagokon, a Te Jelenlétedbe, a nagy, arany oltárodhoz, hogy elhelyezzük a hitünket és kéréseinket ott fent a mi Áldozatunkkal, az Úr Jézussal. És mi jövünk az Ő Nevében, tudva, hogy azt mondta: „Ha bármit kértek az Atyától az Én Nevemben, Én megadom azt.”

És mi jövünk először is, megvallva bűneinket, és hibáinkat és mindent, ami rossz. Ó, milyen sok van ezekből Urunk, számtalanok! De csak könyörgünk irgalomért. És kérnénk, Urunk, hogy a közösségnek ebben a nagyszerű idejében, térj vissza hozzánk ismét az áldásaidnak egy nagy kitöltésével a Te népedre. Amint látjuk, hogy sötétség telepszik meg

és az óra közeledik és látjuk, hogy a gyülekezetek eltávolodnak egymástól, és látjuk az órát, amiben élünk. Hozz közelebb bennünket, Urunk, a közösségnek köteleivel az Ige köré és a Szellem köré!

12 Minden személynek, aki a közelben van, kint vagy bent az épületben, legyen javára az, hogy eljöttek ide ma este! Hadd jöjjenek nyitott szívvel! És akik szólunk, mi hadd beszéljünk nyitott szívvel! Mi mindannyian hadd legyünk odaszánva a Szent Szellemnek, hogy vegyen bennünket, és tegye az Ő akaratát!

A legalázatosabban köszönjük Neked az Üzenetet, amit néhány pillanattal ezelőtt kaptunk, hogy érezzük a szívünkben ott mélyen, hogy nekünk most már megvan az ígéret, hogy meg fogsz látogatni bennünket. És mi várjuk ezt Urunk, mint gyermekek, akik ígéretet kaptak.

Áldd meg az Igének az olvasását! Szenteld meg a füleket, amik hallgatják és a hangot, amely szólja! És hozd vissza a nyájba azokat, akik elkóboroltak és bátorítsd azokat, akik bent vannak, hogy menjenek tovább! Gyógyíts meg minden beteg személyt, ó Istenünk! Ne legyen egyetlen gyengélkedő sem közöttünk ma este, csak akit meggyógyít majd a Te jelenléted! Hadd ismerjük föl, hogy Akihez szólunk és halljuk, hogy válaszol nekünk, az nem egy mítosz, hanem Ez a mi Urunknak és megmentő Jézus Krisztusunknak feltámadási ereje, Aki az Ő népe között lakozik. Hallgatjuk a Te hangodat, Urunk, hogy meghalljuk, mit kell tennünk. Jézus Krisztus Nevében kérjük ezt. Ámen.

13 Na most szeretném, ha ti is úgy akarjátok, lapozzatok velem a Bibliában a 3 Mózes 25. fejezetéhez. És szeretném olvasni a 9. és 10. verset, hogy hozzak egy háttérrel ahhoz, amit mondani szeretnék.

És amíg odalapoztok, csak szeretnék megemlékezni néhány barátomról, akiket látok itt ma este: Williams testvér és testvérnő Phoenixből, ahol hamarosan egy összejeövetel lesz azokkal az emberekkel ott Phoenixben. Látom Norman testvért és testvérnőt is innen, Tucsonból, pont' mögöttük, Evans testvért és testvérnőt, Georgiából. És még sok mindenkit, akiket most kezdek felismerni itt körben... Az Úr áldjon meg titeket!

A 3 Mózesben 25. fejezet, 9. és 10. vers:

Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte.

Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő, és hirdessetek felszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömnép: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez.

Na most, szeretném venni a témát abból, hogy „Visszatérés és jubileum”. Amennyire én megértettem és azt mondták, hogy ebben az időben, ma ötven éve, azt hiszem, ha nem értettem félre, hogy a Szent Szellem újra ki lett öntve Louisiana államban.

14 És olvastam a pünkösdi mozgalom történelméről, hogy hogyan lett az kitöltve Oroszországban pontosan száz évvel ezelőtt. Ők elutasították azt. Látjátok, hogy mi lett belőle? És bárhol, ahová Isten küldi az Ő áldásait és az emberek elutasítják azt, akkor az a hely mindig káoszba megy és egyszerűen csak elrothad abban az állapotában. És biztosak vagyunk, hogy Istennek az az üzenete és ereje, amiben mi mind hiszünk, az annyira furcsa... olyan furcsa a világnak és a gondolkodásmódjának, míg végül úgy hiszem, hogy a nemzetünk gyakorlatilag azt tette, amit az összes többi tett. Na most, tisztelve és dicsőítve Istent, mi hálásak vagyunk azért, amit Ő adott nekünk.

15 És Izrael: Isten adott Izraelnek, aki az Ő szolgája, adott nekik egy tulajdont. Szeretnénk ezt megalapozni, mint egy vasárnapi iskolai leckét. És holnap este szeretnék prédikálni arról a témáról, hogy „*Miért és hogyan térjünk vissza?*”. És most, ma este azt gondoltam... többnyire, hogy az emberek ne értsék, vagyis ne mulasszák el, inkább megértsék, valahogy így tanítanám, mint egy leckét, hogy mi történt és az én őszinte és egyenes hitem szerint mi volt, mi történt és miért. És aztán, holnap este, hogy „*Hogyan jövünk vissza?*”.

16 Na most előképként vagy példaként vesszük Izraelt, mert ez a jubileumi idő és a gyülekezet kapott egy részt, ami maga Krisztus volt, ami ki lett töltve a Szent Szellem által minden szívbe, ami fogadja Azt, és Isten fiaivá válik. Na most, Izrael Isten szolgája volt és kapott egy tulajdont. Ezt a tulajdont nem lehetett odaadni senki másnak. Ezt csak Izraelé lehetett. Palesztina őhozzájuk tartozott.

És ha lenne időnk, vagyis inkább, ha engedné az időnk, hogy visszamehessünk és vegyük minden ősatyának a születését, amikor megszülettek azoktól az asszonyoktól. És mindegyikük, a kisbaba szülése közben, az édesanya a vajúdásban hangot adott annak az ősatyának, pontosan elhelyezve őt a helyén Palesztinában száz évekkel később. Mennyire belevethetjük bizalmunkat Istennek ezen írott Igéjébe, mivel Ez annyira ihletett, és minden mozzanata összeáll, és az egy képet mutat számunkra arról, hogy ki volt Isten és ki Isten és ki az, aki mindig lesz.

17 És azt találjuk, hogy amikor Józsué felosztotta az örökséget az emberek között, minden személy el lett helyezve pontosan aszerint, ahogyan ezek a zsidó anyák elnevezték a gyermekeiket. Úgy lettek elhelyezve Palesztinában, pontosan az ő helyükre: Áser, Gád és Nafthali és mindegyik, Júda. Mindegyikük el lett helyezve pontosan a saját helyére.

Milyen egy csodálatos képet ad ez nekünk, mert ez példázza Istennek az elhelyezését a gyülekezetben, Ő Maga, minden tagot, minden követ, minden helyet, minden keresztényt az övéhez. Mindnyájunknak különleges módon van egy helye Isten házában, mint Salamon templomában, amikor az ki volt vágva a világ minden részéről. De

amikor azokat behozták Joppéba leúsztatva és ökrösszekéren vitetve... És mindezeknek a furcsa köveknek megvolt a helyük, amikor a templom összeállt.

18 És azt gondolom, hogy Isten ezalatt az idő alatt kimetszett néhány nagyon furcsa követ, amiket nem értettünk meg, de nekik megvan a pontos helyük a templomban, Isten épületében. És Józsua ihletés által, nem csak kimatekozta... Istentől ihletve osztotta ki mindazoknak az ősatyáknak a helyét, pontosan úgy, ahogy az a nevükhöz tartozott.

Micsoda képet ad ez nekünk Istenről az Ő mestermunkáiban! Soha senki nem tudta volna ezt így tenni, csak Isten. Csak Isten tudja ezt így megtenni. Ez számukra volt, nekik volt szánva örökre. Ez egy ajándék volt Istentől. Isten az Ő csodálatos kegyelme által ezeknek az embereknek adta ezt a földet, ezen a helyen és elhelyezte abban őket az Igéje szerint és az emberek születése szerint. Egyszerűen tökéletes, ahogyan ez pontosan összeállt. És azt gondolom, hogy ez egy minta volt.

19 Na most, senki más nem vehette el azt a helyet. Ez csak egyedül Izrael számára volt, csak egyedül ők tudták venni azt a helyet, és az áldásokat azon a helyen. És ha így vagy úgy időközben... Ha elvesztették az örökségüket valami módon... Lehetett az szegénység; lehetett valami más módja annak, hogy elvesztették az örökségüket, ahol az atyáik... Az egyik ráhagyta a fiára, az ráhagyta az ő fiára. Ez ahhoz a törzshöz tartozott. Ez ahhoz a néphez tartozott örökre. Ez egy örökség volt.

És ha nem értem félre az Írásokat, hiszem, hogy a nagy Millenniumban, ami el fog jönni, (tudjátok, hogy értem) ők vissza fognak menni arra a helyre. Mert tudjuk, hogy Sionban világosság lesz, abban a nagy városban, és nekik nem lesz nappal vagy éjszaka, mert Világosság lesz Sion fölött. És hiszem, hogy a Millenniumban azok a törzsek újra venni fogják az ő helyüket.

20 Na most, ha így vagy úgy egy személy elvesztette az örökségét, amit Istentől kapott, jött egy év, amit úgy hívtak, hogy jubileumi év. És az volt... Minden hetedik évben volt nekik egy pihenés, egy szombat. Minden hetedik napon volt nekik egy szombat, minden hetedik évben volt nekik egy szombat. És a hét szombat 49 év volt és az 50. év volt a jubileum.

És ebben a jubileumban minden ember, aki elvesztette az örökségét valami módon... Ha ő szabadnak született és igazvérű izraelita volt, nem számított, hogy ki birtokolta azt a tulajdont, annak vissza kellett térnie hozzá ingyen. Nem kellett fizetnie semmit, nem kellett tennie semmit, egyszerűen csak abba kellett hagynia azt, amit csinált és vissza kellett mennie az örökségébe.

Te jó ég! Neki joga volt ahhoz. Ez Isten-adta joga volt. Mert ő kegyelem által örökölte, és az az atyáinak volt adva, és továbbadva évről évre. Nem számított, hogy mi történt, ha elvesztette, annak szabaddá kellett lennie. Ez jelentette azt a kegyelmi utat, ami biztosítva volt minden személy számára, hogy visszatérjen az ő jogos örökségéhez.

Micsoda képet ad nekünk ma este a gyülekezetről ezekben az utolsó napokban! Látod, hogy az ember mit tud tenni, és azután látod, hogy Isten mit tesz. Amit az ember tesz, az az, hogy hibázik, hibázott és mindig csak hibázni fog. De amit Isten tesz az örök és annak örökké meg kell maradnia. Soha semmi nem veheti azt el. Isten adta azt, ez az Ő ingyenes ajándéka, és az egyedülálló előrelátása által látta és elhelyezte azt és soha semmi nem mozgíthatja el. Az ott van örökké. És a jubileum Istennek a módszere volt kifejezni a kegyelmét a népe felé, hogy helyreállítsa, vagy visszahozza őket a jogos helyükre.

21 Na most én hiszem, hogy ez újra a jubileum órája. Hiszem, hogy ez a jubileum ideje. Hiszem, hogy 50 évvel ezelőtt Louisiana-ban, ebben a nagyszerű államban, ahol a pünkösdi emberek hatalmasak és erősek; hiszem, hogy Isten működésbe helyezett egy gyülekezetet. És ezt nem kritizálva mondom, én ezt őszintén mondom, hogy hiszem, hogy bár akkor egy kis csoport volt, az megnőtt egy nagy, erőteljes, ezerszer tízezres pünkösdi tagsággá, ami kapcsolatban van a kormány minden formájával, ami van... És minden... például a rendőrség és államférfiak és nagy emberek, még a szövetségi kormányzásban is. Nemrég megértettem, hogy Dwight Eisenhower irányítása alatt a kormány alkalmazottainak majdnem 40%-a vagy pünkösdi volt, vagy pünkösdi háttérrel rendelkezett.

22 Gondoljatok bele ebbe, hogy 50 év alatt a gyülekezet egy maroknyi kis Azusa utcai csoportból addig nőtt, míg az egyik leghatalmasabb gyülekezet lett, ami menetel előre ma a világban. Hálásak vagyunk ezért. Köszönöm ezt Istennek. És annyira örülök, hogy egy lehetek azokból, akiket Isten az Ő csodálatos kegyelme által alkalmasnak látott, hogy egy nap engem is behozzon közéjük, és ennek a részévé tegyen.

23 És semmiképpen nem bántásnak szánom ezt a dolgot, amit mondok, hanem csak buzgóságból a gyülekezetért, de habár a gyülekezet megnőtt létszámban és megnőtt hatalomban és növekedett pénzügyileg, de elbukott attól, ami azon a napon volt, szellemi értelemben. Ott volt... A legnagyobb dolog, ami történhetett volna velük, akár növekednek az anyagiakban, akár nagyok lesznek létszámban, akár megmaradnak egy kis csoportnak. A legnagyobb dolog, amihez ragaszkodhattak volna, az Istennek a Szent Szellemé lett volna, amit Isten az Ő csodálatos kegyelme által kitöltött rájuk, hogy vezesse őket és irányítsa őket.

Azt hiszem, hogy elvesztettek egy nagy adagot abból a lelkesedésből, ami volt nekik, abból az égő tűzből, ami leszállt és lánggra lobbantotta a lelküket, és kimentek az utcasarkokra és a mellékutakra és a főutakra. Abban... Nem olyan könnyű módon, ahogy mi utazunk ma, hanem az üldöztetések útján, a bánat útján, a szívfájdalom útján, mindenki elfordul elutasította őket.

24 Mennyire szeretném ma este, ha az én jó testvérem talán meghallaná abban a világban odaát. De egy öreg szent, aki itt él Shreveport-ban, évekket ezelőtt eljött, amikor először idejöttem, és azt mondta nekem: „Branham testvér, annyira igazad van, a gyülekezet elveszíti a ragaszkodását. Imádkozom, hogy Isten segítsen azt visszaszerezni.”

Lyle testvér és én egyszer kimentünk oda, ő Moore testvérnőnek az apukája. És hogyan mesélte el nekem, hogy azokban a korai napokban, régen, azokban a napokban, amikor üldözték őket és elutasították mindenhol, ő egyszer volt egy összejövetelen, ahol meg volt tiltva nekik, hogy az Urat Szellemben imádják. És egy embercsoport jött oda, és keresztüllőttek az ablakokon pisztolyokkal és puskákkal. És egy idős testvérnő állt ott a padlón, kezét felemelve, dicsőítve Istent, miközben az ablakokat kilyuggatták a puskagolyók. És azok a golyók beleütköztek az asszony ruhájába és lehullottak a földre anélkül, hogy ártottak volna neki.

25 Nekünk szükséges visszamenni Istennek az erejéhez és valamihez, ami ugyanezt a dolgot ma is meg tudja tenni. Habár a létszámainkban... Az üldöztetés mindig erőt ad a gyülekezetnek. Nekünk túl könnyűvé vált. Lusták lettünk. Eljutottunk egy olyan helyre, ahol már nem akarunk tovább mozdulni, mert minden a kezünkbe van adva. Ehhez szomorúság kell és könnyek és izzadság és imádság és hit és ígéret, hogy tovább menjünk előre a Szent Szellem erejében. Az a buzgóság és erő, ami nekik volt azokban a napokban, már rég eltűnt a gyülekezeteinkből. Attól tartok, ha az ablakokat belőnék ma este, az emberek mindenfelé elfutnának, és soha vissza sem jönnének.

26 De... És egy másik dolog, ez eléggé rossz, tudjátok, azokra a dolgokra gondolni, amik úgy történtek. Mégis ez bizonyítja, hogy az az Isten, aki azokban a régi napokban volt, még ma is Isten. Az az Isten, aki akkor volt, mindörökké Isten marad és elvárja az Ő népétől, hogy megtartsa esküit és ígéreteit.

De amikor minden olyan könnyű, akkor mi csak kicsúszunk. És az első dolog, tudjátok, hogy elmentünk ezektől a dolgoktól, elveszítve az örökségünket.

Most olvassatok tovább itt a 25. versben, vagyis tovább ebben a 25. fejezetben, a 3 Mózesben. Volt valami, amit szeretnék példázni, nem kritizálva, de józanul, tisztelettel, Isten félelmében, Akinek mindannyian a Jelenlétében vagyunk ma este.

27 Észrevettétek, ha olvassátok, (amikor hazaértek, hogyha még nem tettétek meg) hogy ha egy ember egy fallal körülvett városban vásárolt tulajdont, akkor neki egy éve volt visszaváltani, ha eladta azt. Ha nem váltotta vissza azt a tulajdont, ha az a falon belül volt, akkor annak ott kellett maradni, és nem vált szabaddá a jubileumban. Kötve volt, hogy ott maradjon. Ők ott voltak a fal mögött, és soha nem hallották a jubileumot, a trombita hangját. Felhangzott a trombita, de ez nem lehetett szabaddá.

És attól tartok, hogy az egyik dolog, ami kezdetben megvolt nekünk, ahogy azok a régiek prédikáltak az ellen, hogy magunkat összeszervezzük. Mi hátat fordítottunk, és

pontosan azt a dolgot tettük, ami ellen az atyáink olyan keményen harcoltak, hogy abból kijöjjenek. És az elfalazott városok, attól tartok, túl sokan közülünk ma, túl sok a mi pünkösdi embereinkből el lett falazva valami felekezetbe, valami szervezetbe valahol, és soha nem fogja meghallani jubileum hangját, és soha nem jönnek vissza az örökségbe.

28 Emlékezzetek, azok, akik falak mögé kerültek, soha nem lettek szabaddá. Ők rabszolgák maradtak életük végéig. A tulajdonos birtokolta őket, ha az örökségüket az elfalazott városba helyezték. De ha az kívül volt, egy ici-pici város, amit nem falaztak el, akkor azt úgy tekintették, mint síkság, és az szabaddá lehetett a jubileumban. Én nem akarok kritizálni, csak szeretném megállapítani, hogy mi az igazság és mi valójában az igei igazság.

29 Na most azt találjuk, hogy sokan közülünk ezekben az utolsó napokban, a mi pünkösdi szervezeteinkben, bejöttünk és megszerveztük magunkat és elutasítottuk a Szent Szellem vezetését valami embercsoport bölcsességéért. Ahelyett, hogy közösségünk lenne egymással, ez megosztott és elválasztott bennünket különféle emberi szervezetekbe. És mivel ezt tette, összetörte a mi örökségünket.

Na most, ezeken a falakon belül, ha mi valaha is el leszünk falazva egy helyre, ahol nem tudjuk elfogadni az Igét és a Szent Szellemet és vennünk kell a gyülekezet hitvallását és effélét, a Szent Szellem ereje helyett, a jubileum soha nem fog semmit jelenteni annak a személynek. Nem számít az, hogy mennyire mondod, hogy anya hagyott neked egy örökséget, és apa hagyott rád egy örökséget, de te eladtad azt és el lettél falazva és bejöttél egy hitvallásba és elfogadtál egy tantételt, ami be lett injektálva a közösségbe, ahelyett, hogy szabad lennél Krisztusban és hagynád, hogy a Szent Szellem vezessen téged.

30 És ott a gyülekezetnek a korai éveiben, amikor kezdett összeállni, azonnal menniük kellett egy szervezkedésbe. És amikor ezt tették, az azért volt, mert féltek, hogy majd valaki más, egy vezető fog venni egy kis csoportot. Nekik problémáik voltak, amik bejöttek és utána elkezdtek szervezkedni ezeken a problémákon. Ha csak hagyták volna azt a dolgot úgy, és hagyták volna, hogy a Szent Szellem kigyomlálja azt és behozzon és bevezessen és betegyen, akkor a gyülekezet sokkal előrehaladottabb lenne most szellemi erőben, mint ahogy most van. Igen.

31 Na most, egy ember és az ő családja visszamehetett az eredeti örökségébe, hogyha meg tudta hallani a jubileumot, a trombita hangját, tudva azt, hogy mit jelent az számukra. Tehát, ha meghallották, hogy a pap megszólaltatja a trombitát, a szolgáló... A trombita az Evangélium. És amikor meghallották Azt, és tudták, hogy mit jelent, és tudták, hogy az az ő örökségük. És nem számított, hogy hol vesztették el, milyen messzire mentek vissza, bármit is kellett tenniük, nekik megvolt a kiváltságuk, hogy visszajöjjenek, és újra elfogadják az örökségüket. Az egész család jöhetett és elfogadhatta az örökségét.

32 Így van ez ma is, hogy férfiak és asszonyok itt Louisiana-ban, akik tudják azokat a dolgokat, amit ismerünk és hallottunk a mi testvérünktől és másoktól a pünkösdi megtapasztalásról évekkel ezelőtt és azt találjuk, hogy elfalaztuk... Nem falaztuk el magunkat ettől annyira, hogy azt kelljen hallgatnunk, amit valaki más mond, ahelyett, ami az ÍGY SZÓL AZ ÚR, és képesek legyünk meghallani, hogy Isten Igéje mit mond erről... Most van a jubileum órája! Gyertek vissza az eredeti örökségetekbe, újra az igazi Szent Szellembe!

Emlékezzetek, szabadon elmehetett, nem kellett semmit fizetnie, nem kellett semmit tennie, csak felkelni és menni. Ez minden, amit tennie kellett, visszamenni, ha ismerte a trombita hangját. De neki ismernie kellett a trombita hangját. Értitek? Mivel ők Isten fiai voltak.

33 Mi... Jézus azt mondta a János evangéliuma 8:35-ben, hogy a fiú marad örökké a házban. A szolga nem marad. A szolga nem marad ott. Emlékezzetek! Ő egy fiú, nem szolga. És ha ő fiú, akkor fiúnak született. Ha szolga, akkor ő csatlakozott, vagy megvásárolták.

Ó, nincs olyan dolog, hogy csatlakozni a Gyülekezethez. Erre nincs Ige a Bibliában. Te nem tudsz csatlakozni a Gyülekezethez. A Gyülekezet Jézus Krisztus titokzatos Teste, amibe bele kell születned a Szent Szellem keresztségével. És nincs olyan, hogy csatlakozni a Gyülekezethez.

34 A Jelenések Könyve 17. fejezetben, ha olvassátok a „Diaglott”-ban, az „Emphatic Diaglott”-ban [görög-angol, sorközi fordítású Újszövetség – a ford.] az eredeti vatikáni kéziratok szerint azt találjuk a Jelenések 17-ben, a King James-féle fordításban, az azt mondja: „És ő telve volt a káromlások neveivel.” A parázna gyülekezet, egyik lánya, neki voltak lányai, és sokan közülük kapcsolatban álltak vele, és ő egy parázna volt. Az első szervezett vallás, ami valaha volt, az Niceában lett megszervezve, Rómában, Niceában, a Niceai zsinat után akkor ő egy szervezetté vált, a szerveződés egyetemes keresztény gyülekezetévé. Neki voltak lányai.

Látjátok a King James úgy mondja ezt, hogy „nála káromlások nevei voltak”. De az eredeti „Diaglott”-ban az áll, hogy „ő telve volt káromló nevekkal”. Micsoda különbség ez, hogy „káromlások neveiből” lettek „káromló nevek”. Ez nekem azt jelenti, nem tudom én... Ha tévedek Isten bocsássa meg nekem. De nekem ez azt jelenti, hogy gyülekezetek, amelyek felvették a kereszténység nevét és úgy élnek, mint a világ, és úgy viselkednek, mint a világ, és teszik a világ dolgait, és szégyent hoztak az élő Isten igaz Gyülekezetére. És azokhoz csatlakoznak.

Csatlakozhatsz a metodista páholyhoz, a presbiteriánus páholyhoz, a pünkösdi páholyhoz, de nem tudsz csatlakozni a Gyülekezethez. Neked bele kell születned a Gyülekezetbe a Szent Szellem keresztsége által. Így igaz.

35 Na most látjuk, hogy hova jutunk el. Rendben. Emlékezzetek, a fiú marad ott. Ők örökké ott benn vannak. Eleve elrendeléssel vannak behozva oda. Efézusi levél 1:5. „Eleve elrendelve a gyermekek befogadásra Jézus Krisztus által, a világ alapjainak lefektetése előtt.” Ők fiak, akik Isten gyülekezetébe beleszületnek, és örökké ott maradnak, mert ők abba beleszülettek. Így van.

A szolga. Na most emlékezzetek, a szolga megkapja a jutalmát, vagy fizetését, de soha nem lesz szabaddá a jubileumban. Nem, uram. A szolga nem lett szabaddá a jubileumban, aki nem született izraelitának. Neki meg kellett születnie ahhoz, hogy szabaddá legyen a jubileumban. Ő megkapta a fizetését.

És sok ember megkapja a jutalmát. Jézus azt mondta a képmutatókról: „Ők megkapják a jutalmukat”. De te más vagy! Igen, ez az, amit Jézus mond a János 8-ban a zsidókról. Azt mondták: „Szabadok vagyunk.

Ő azt mondta: „A szolgák nem maradnak a házban.”

De amikor Ő születést adott nekik, akkor nem voltak többé szolgák. Fiak voltak és örökösársak Ővele a Királyságban. Ez az, ahogy a gyülekezet van: ők örökösársak Krisztussal a Királyságban és örökösei Isten minden dolgának Őrajta keresztül.

36 Tehát azt találjuk, hogy a gyülekezet kiment ugyanabba az irányba, ahol az atyáik bejöttek – a gyülekezetek első szervezetei. Így volt ez végig a korokon át. De ők soha-soha...

A szolgák soha nem lesznek szabadok. Ők nem fogják meghallani az Igét. Nem fogják hinni az Igét. A szolgák, ők hallották a trombita hangját, a papot, aki átlovagolt a földön, megfújta a trombitát, hogy minden ember szabad, hirdette ott végig a szabadságot az egész földön. És minden ember, aki zsidónak született, tudta, hogy visszamehet az örökségébe. Engem nem érdekel, hogy milyen messzire lett eladva, hogy mi történt, visszamehetett, mert ő a házban született. Az Atyának a házában született meg. De a szolga nem tudta, hogy mit tesz. Te jó ég!

37 Mind a ketten ugyanannak a mesternek szolgáltak, eladva a bűn alatt... Sokan a pünkösdiek közül is ma este ugyanúgy el vannak adva. Ó testvér, térj vissza! Menj vissza az eredeti örökségedbe! Mindannyian! Forduljatok meg és menjetek vissza! Ideje visszamenni.

A pogányok... Tehát a pogány szolga nem tehetette meg azt. Ő nem tudott arról semmit. Végül is, a pogány azt jelenti, hogy hitetlen. Nem hiszi az Igét.

Sokan közülük tantételeket fognak venni, és gyülekezeti szertartásokat és hitvallásokat, helyett, hogy figyelnének a valódi Igére. És amikor a valódi Ige kihirdeti Magát, akkor ők nem tudják, miről beszélsz. Téged szent hempergőnek akarnak nevezni. Ugyanannak akarnak nevezni, mint az atyáik tették ötven évvel ezelőtt Louisiana-ban:

őrültnek. Úgy, mint régen, Pál napjaiban, „én az eretnokség útján imádom az atyáink Istenét.” Látjátok, a pogány semmit nem tud erről. Habár azt vallja, hogy ő valami, mégis a pogány, az egy hitetlen – nem hisz Isten Szavában. Ez teszi őt pogánnyá.

38 Ez csak a kiválasztottak számára volt, Isten választottainak. Ugyanígy van ma is. „Nem azé, aki fut, nem azé, aki akarja, hanem a könyörülő Istené.” Isten az, aki ezt teszi, Isten, az Ő kegyelméből. Jézus azt mondta: „Egy ember sem jöhet Énhozzá, hacsak az Atyám nem vonzza őt. És mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzá fog jönni.” Ez Isten kegyelme, hogy Ő kiválasztotta a Gyülekezetet a világ alapjainak letétele előtt.

Az a Gyülekezet meg fogja hallani Istennek a Szavát; ők el fognak utasítani minden hitvallást; el fognak utasítani minden szervezetet, minden felekezetet, ami ellentétes, és Istennek fognak szolgálni a Szent Szellem erejével. Ámen. Ők bizonyosan ismerik a trombita hangját. „Az Én juhaim hallják az Én hangomat.” Miről beszélsz? Az Igéről. Azt mondod: „Az Istennek a hangja?”

„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt, és Isten volt az Ige. És az Ige testté lett és közöttünk lakozott. Az Én juhaim meghallják Azt! Ők ismerik Azt! Idegent nem fognak követni.” Ők nem hallgatnak ezekre a hitvallásokra; nem hallgatnak ezekre a tantételekre, és ezekre a dolgokra, amik be lettek injektálva, hogy egy szervezetet hozzanak létre egy test helyett. „Testet alkottál Nekem – mondta Isten. Apcsel, vagyis Zsidókhhoz írt levél. „Testet alkottál Nekem, áldozatot és ajándékot nem akartál, hanem egy testet alkottál Nekem”, hívók testét, egy testet, ami megszületett.

39 Mielőtt lehetne egy emberi test, mielőtt úgy viselkedhetnék, mint ember, mielőtt úgy járhatnék, mint ember, mielőtt úgy beszélhetnék, mint egy ember, nekem meg kell születnem úgy, mint egy ember.

Hogyan tudná a görcs egy fán, hogy én hogyan viselkedek? Hogyan mondhatná valaha is azt, hogy: „Én nem úgy viselkedek.” Az egyetlen módja, hogy azt tehesse, hogyha úgy születik meg, mint én. Ez az, ami miatt a felekezet halott. Az elhúzta az embereket, mert hitvallás után ment.

De ahhoz, hogy Isten fia legyél, meg kell születned Isten Szellemétől, azután Krisztushoz hasonló leszel és Krisztusnak a cselekedeteit fogod tenni. És azután te már nem vagy furcsa azoknak az embereknek. Egy ember, aki emberként viselkedik, az nem furcsa. És egy keresztény, aki keresztényként viselkedik, megszületve ugyanattól a Szellemtől... Látjátok a pünkösdi csoportot kezdetben? Ugyanaz a pünkösdi csoport ugyanúgy cselekszik, ha az ugyanattól a Szellemtől született, mert az megszületett. Ezért van, hogy ma az emberek nem értik a gyülekezetet. És a gyülekezet elkezdett hideggé és formálissá válni, hitvallások és efféle dolgok után menni, elhagyva azt, hogy kövessék a Szent Szellemet. Rendben.

40 A többiek nem ismerik a trombita hangját. A rabszolga meg van kötve, a Biblia azt mondja itt, hogy nemzedékről nemzedékre. Mindenki, aki bejött abba a városba és ott tulajdont vásárolt, az meg volt kötve. Nem tudta megváltani a tulajdonát a jubileumban. Az nem lehetett szabaddá, és nem tudta azt megváltani. És annál maradt, aki megvásárolta azt nemzedékről nemzedékre. Ezt mondja itt az Írás. Ott kellett maradnia a városban a tulajdonával, mert ott volt az ő öröksége, a városban. Nem lett szabaddá, hogy visszamenjen, mert ő el lett adva.

41 Mi azt mondjuk, hogy nemzedékről nemzedékre. Én megkérdeztem egy férfit nemrég... Egyszer dr. Bosworth, (azt hiszem emlékeztek Bosworth testvére) azt mondta: „Megkérdeztem egy lányt egyik este Torontóban, Kanadában: 'Te keresztény vagy?'”

Ő azt mondta: „Tudtodra akarom adni, hogy én gyertyát gyújtok minden este.” Ilyesmi. Látjátok? Ez minden, amit ő tudott a kereszténységről.

Megkérdeztem egy asszonyt egyszer, hogy keresztény-e.

Azt mondta: „Tudtodra akarom adni, hogy én amerikai vagyok.”

Azt mondtam: „Annak semmi köze ehhez.”

Egyszer imádkozni akartam egy asszonyért, a hölgy pedig azt mondta: „Húzzák el a függönyt!”

Azt mondtam: „Nos, én csak imádkozni szeretnék.”

Azt mondta: „Húzzák el azt a függönyt!”

Azt mondtam: „Rendben van. Ön keresztény?”

Azt mondta: „Mi methodisták vagyunk.”

Azt mondtam: „Ez szépen bizonyoságot tesz arról, hogy nem az.” Látjátok, látjátok?

42 Ha azt mondod, 'methodista', az csak egy káromló név. Azt mondod, 'baptista', az csak egy káromló név. Mi erre áment tudunk mondani. De testvér, hadd kérdezzek tőled valamit. Mi van a pünkösddel? Hogyha az nem egy újjászületési megtapasztalás, akkor az még mindig egy káromló név, ami a kezdeti minta szerint van... pontosan. Így van. Látjátok, ők nem ismerik egymást, nem ismerik a közösséget. Amit tudnak, az egyedül a hitvallásuk. És letelepednek ott, mint egyfajta páholyban, mint a páholyok.

Na most, a páholyok rendben vannak, ha akarsz tartozni valamelyikhez, de ne azonosítsd azt a gyülekezettel. A gyülekezet újjászületett hívőknek egy csoportja, akik Krisztusban vannak a Szent Szellem által, vezetve Isten Szelleme által. Ők nem a világból vannak, kívül vannak a világon; különböznek a világtól. Ez teszi őket azzá, akik. Az életük elhalt, és ők el vannak rejtve Krisztusban. Halottak Krisztusban és elrejtve és elpecsételve a Szent Szellem által. Ők távol vannak a világnak a dolgaitól.

43 A rabszolga nemzedékről nemzedékre... Egy asszony azt mondta: „Nos, én lutheránus vagyok.” Rendben. [Branham testvér a torkát köszörüli – a szerk.] Bocsánat. Lutheránus. Édesanyám egy lutheránus volt. A nagyapám lutheránus volt.

Rendben. Rabszolga, egyiktől a másikig. Egyenesen tovább adva, hogy úgy maradjon. Te soha nem leszel szabaddá a jubileumban. Prédikálhatod az Igét, láthatod, hogy a Szent Szellem meggyógyítja a betegeket, megnyitja a vakok szemeit, nyelveken szólhatsz és magyarázhatod pontosan, amit a Biblia mond, de nem ismered a trombita hangját. Igen. Ez az igazság. Nem ismerik a trombita hangját. Ők el lettek adva. Az örökségüket odarakták egy fallal körülvett városba.

44 A mi pünkösdi gyülekezetünk ugyanezt a dolgot tette. Pontosán, odatették azt egy megkötött városba és ők nem hallják Isten Szavát. Azt mondják: „Ha nem ezen a módon jössz, ha nem a mi csoportunkhoz jössz, akkor ez nem a helyes dolog. Ha a neved nincs benne a mi könyveinkben, akkor nem mehetsz az elragadtatásba.”

A te neved a Bárány Életkönyvében van és a világ alapítása előtt lett abba beletéve, és nincs semmi, ami ki tudja onnan törölni. „Az én juhaim hallják az én hangomat, és idegent nem fognak követni.” Igen, uram.

45 Ha egy gazdag szolga... Egy ember bejött, szolgává vált és meggazdagodott, és megvásárolt egy testvért. Nos, azt a testvért egy rokon válthatta meg. Egy rokon eljőhetett és vehette őt a jubileum évében és megválthatta.

Milyen gyönyörű Krisztus van itt, vagyis egy gyönyörű kép Krisztusról. Ahogyan egy zarándok ott kint, rabságban, eladva a gazdag városoknak, eladva a felekezetek gazdagságának... De egy rokon testvér, aki tudja, hogy ott van kint, egyik este a kezébe veszi a Bibliáját, és elmegy ő utána. Egy rokon, mert őbenne ugyanaz a szellem van, ugyanabba a családba született. Elmegy és kihívja abból a csoportból.

Ő egy rokon megváltó. Mennyire csodálatosan lett az a kép bemutatva Ruth könyvében! Boáz, ahogy vette a rokon megváltó helyét, Krisztust képviselve...

46 A gyülekezet most olyan, mint Izrael. A gyülekezet olyan, mint Izrael, amikor kijött Egyiptomból. Amikor Izrael ott volt lent, Egyiptomban, Isten az Ő csodálatos kegyelméből bármilyen szerveződés vagy ilyesmi nélkül elhívta Izraelt az Ő egészségébe. Hívta őket az örökségükbe. Ő... A kegyelem gondoskodott nekik egy prófétáról. A kegyelem adott nekik egy Tűzoszlopot. A kegyelem adott nekik egy bárányt, egy áldozati bárányt. A kegyelem adott nekik erőt. A kegyelem adott nekik megmenekülést. A kegyelem adott nekik győzelmet. A kegyelem adta nekik mindezeket a dolgokat. És ők táncoltak Szellemben és kiabáltak és dicsőítették ezért Istent.

Keveset tudtak arról, hogy amikor táncoltak a Jordán partján, vagyis inkább a Holt-tengernél, akkor 40 évre voltak attól a földtől. Ők csak ötnapi távolságra voltak, de akaratlanul is hibát követtek el a 2 Mózses 19. fejezetben, amikor a törvényt fogadták el, a

kegyelem helyett, ahol elutasították Istennek az útját a saját maguk útjával szemben. „Adj nekünk valamit, amit mi tehetünk!” Végig ez volt az ember elképzelése.

47 Na most emlékezzetek, mindig ez volt az ember elképzelése... Ez az ember természete. Ádám kifejezte azt az Édenkertben. Amikor elveszett, ahelyett, hogy visszament volna Istenhez kegyelemért, próbált magának ágyékkötőt csinálni. És azóta mindig próbálja, hogy valami köze legyen a megváltásához, amikor a megváltás a kegyelem ingyenes felkínálása Istentől, egyedül Istentől. Semmit nem tudsz tenni, hogy megmentsd magadat. Isten mentett meg téged. Nincs arra mód, hogy azt megtegyed. De az ember akar valamit tenni ebben.

Ezt elfogadják manapság. És mint 50 évvel ezelőtt, amikor anyáitok és atyáitok, nektek, pünkösdi embereknek ma este, amikor azok a régiek, és ő, aki itt volt ennél a szószéknél ma este, kiabáltak és dicsőítették Istent, kijöttek azokból a szervezetekből. Ha szervezetekről beszéltél nekik, az arcodba nevettek. Ők szabadok voltak. Igen, uram. Kiabáltak és dicsőítették Istent; nyelveken szóltak; voltak jelek és csodák és csodálatos dolgok. A Szent Szellem lejött; ők látták Krisztust szó szerinti formában. Nagy jeleket és csodákat tettek. Szenvedtek; a vérüket adták; üldöztetés alá kerültek, keserűségben, mindent megtéve azért az ügyért.

48 És tehát, mit tettek? Ugyanazt, amit Izrael tett. Ők is hibát követtek el meggondolatlanul; szervezni akartak. És az mit tett Izraellel? Mit tett Izraellel? Ez... Nem fogadták el a Szent Szellem vezetését. Nem fogadták el Mózes vezetését. Megpróbálták felemelni Kórét és Dáthánt, hogy vezessék őket. Nem akarták azt a vezetést, amit Isten biztosított számukra.

És ma mi nem akarjuk azt a vezetést, vagy a gyülekezet nem akarja azt, amiről Isten gondoskodott. Próbálnak valami más utat kigondolni. Mennek bibliaiskolákba, képezik az embereiket és visszajönnek egy teológiai tapasztalattal.

Ó, én inkább akarnám, hogy egy olyan ember prédikáljon nekem, aki még az ABC-t sem ismeri, aki nem volt soha teológiai szemináriumon, és van egy megtapasztalása ott kint a bozótos domboldalon, valahol egy fatönk mögött és Isten betöltötte a Szent Szellemmel. Biztosan. Legyen ő Szellem által vezetve. Isten mindent pontosan irányba fog állítani a számára. Ő olyan, mint egy mágnes; nem tudod elrejteni. Olyan, mint egy ház, ami tűzzel ég a nagy szélben, nem tudod eloltani, úgyszólván tovább fog égni. Ő Krisztusért ég. Nem tudsz ezzel mit kezdeni. Igen.

49 De mit tettek? Ugyanazt a dolgot, amit Izrael tett. Ő, nekik volt győzelmük; kiabáltak, táncoltak, nyelveken szóltak pünkösdkor itt lent, Louisiana-ban, 50 évvel ezelőtt. De ahogy Izrael maga akart tenni valamit, úgy pünkösdi egyház is. Megszervezték az Isten Gyülekezetei egyházat. Majd azután jött egy másik Azt hiszem, úgy hívták, hogy

Egyesítettek, vagy efféle. És aztán jött egy másik, és még egy és még egy és még egy. És nézzétek meg, hogy hol vagyunk ma.

Tudjátok mit tettek? Ugyanazt a dolgot, amit Izrael tett. Amikor elutasították Isten számukra biztosított tervét, akkor elkezdtek kóborolni. Ez az, amit a gyülekezet is tesz ma: kóborol [angolul wandering, azt is jelenti: tűnődik és gondolkodik dolgokról – a ford.] és behoznak mindent a felekezeteikbe, a dohányt, cigarettázást és szentségtelen emberek négyszer-ötször házasodva, és minden más, hagyják őket prédikálni. És hoznak egy bugris énekest odaátrol egy buli-házból, az egyik este ott van, a másik este meg már engedik az emelvényen játszani. Micsoda egy szégyen az élő Isten gyülekezete számára ilyen dolgot csak kigondolni is! Biztosan.

Mit tett ez? Káromló neveket hozott. Ledobta pünkösdt, magát, azt a nevet, aminek szentnek kellene lenni, ledobta egy helyre, mert azt mondják: „Az a férfi pünkösdi. Az a nő pünkösdi. Ők pünkösdiek. Nézzétek meg, hogy hogyan tesznek és viselkednek!” Pontosan így van. Káromló nevek... Biztos, hogy ez az igazság.

50 Igen, uram, meggondolatlan hibát vétettek, amikor ezt tették és barangoltak 40 évig. Pontosan ezt tették. 40 évig barangoltak, pedig nem voltak messzebb 5 napnál az ígéret földjétől, ez nem több 40 mérföldnél. A Vörös-tengertől addig, ahol átmentek a Jordánon, körülbelül 40 mérföld; átsétálhattak volna három vagy négy nap alatt, és az ígéret földjén lettek volna. De ők megtették a saját választásukat.

És a gyülekezet ma egy dicsőséges gyülekezet lehetne, szeplő és folt nélkül. Ha az atyák elfogadták volna és maradtak volna a Szent Szellemmel, ahogy Isten kihozta őket a szervezetekből. Ők pedig visszamentek egyenesen abba, mint a kutya az okádására, és a disznó a pocsolóba. Egyenesen visszamentek abba megint, és most mi vándoroltunk, még 50 évig, vándorlunk a pusztaságban.

51 De eljön az idő, amikor Isten azt mondja: „Eleget voltatok e körül a hegy körül, gyerünk tovább! Átmegyünk.” Legyen ez Louisiana megtapasztalása most ebben a jubileumban! Legyen ez újra a mi megtapasztalásunk, hogy Isten, a Szent Szellem szólni fog az emberekhez ebben a generációban, a fiaikhoz, ahogy régen volt, amikor az öreg harcosok kihaltak, akik harcoltak, és azt mondták: „Ha te ezt teszed, akkor én meg azt teszem, ha te Jézus Nevében keresztelkedsz, akkor nekem semmi közöm nem lesz hozzád. S ha te ezt teszed, én meg azt fogom tenni, meg amazt.” Azok az öreg harcosok halottak. Így van.

Ideje felkelni és Isten fiainak lenni Jézus Krisztus Nevében, felemelkedni egy helyre, ahol vissza tudsz térni ebben a jubileumban és meghallani az evangéliumi trombita hangját, amely Isten Szava. Ti testvériség vagytok! Nem felekezetiiség, testvérek vagytok, mert nem lehet titeket felekezetté tenni! Ti Istennek született fiai vagytok. Ha a szolgák ott akarnak maradni a fallal körülvett városokban, hát csak maradjanak. De ti szabadok

vagytok. Ámen. Szabadok vagytok. Menjünk vissza! Menjünk vissza az örökségünkbe! Menjünk vissza a kezdethez, vissza oda, hogy a Szent Szellem ihletése által vagyunk vezetve!

52 Ez az, amiben hibáztak. Izrael egyszer ismét megtette azt. Ezt teszik az emberek. Egyszer Izrael körülnézett miután szétszították közöttük az örökséget. Olyanok akartak lenni, mint a többiek a világban. Egy királyra vágytak.

Az az öreg próféta... Mindig a próféták voltak Isten eszközei, hogy szóljon az emberekhez. „Az Úr Szava a prófétákhoz jött.” A próféta volt az, aki megmondta nekik az igazságot.

És Sámuel felállt és azt mondta: „Elvettem-e valaha a pénzeteket? Vagy mondtam-e valaha nektek valamit az Úr Nevében, ami nem teljesedett be?”

Azt mondták: „Ez igaz. Soha nem vetted el a pénzünket. Soha nem vetted el a megélhetésünket. Soha nem könyörögtél dolgokért. És soha nem mondtál nekünk semmi mást az Úr Nevében, csakis az igazságot.”

Azt mondta: „Akkor maradjatok távol azoktól a dolgoktól ott kint. Egy királyt tenni magatok fölé... Isten a ti Királyotok.”

És az nem volt kedves Isten előtt. És Sámuel sírt az Úr előtt és az Úr azt mondta: „Ők nem téged utasítottak el, Sámuel, hanem Engem utasítottak el. Te csak egy eszköz vagy, akin keresztül én munkálkodom. Hadd legyen meg nekik az!”

53 És pontosan azt kapták. És látjuk, hogy bánat követte azt. Isten az ő Királyuk. Isten a mi Királyunk. A Szent Szellem a mi Vezetőnk. Isten adta nekünk a Szent Szellemet: maradjunk Vele! A Biblia az útmutató, meglátni, hogy az a Szent Szellem-e. A Szent Szellem nem tud valamit megígérni *itt* és megtagadni azt *amott*. Annak pontosan azzal kell maradnia, amit mondott, hogy Isten maradjon. Rendben van. Annak a Szent Szellemnek kell maradnia, ugyanannak kell lennie. Igen.

Nem akartak hinni Sámuelnek, amikor Sámuelnek megvolt az Úr Szava és elmondta nekik. Izrael kiabált és táncolt. Biztos, hogy nagyszerűen érezték magukat, de rájöttek; utána 40 évig vándoroltak.

Nos, a mi vándorlásunkban... Gondolkoztatok valaha azon, hogy ők mit csináltak ott a pusztában? Gondolkodtatok valaha azon, mit csinált Izrael? Isten megáldotta őket. Biztos, hogy azt tette. Voltak kertjeik, terményeik. Házasodtak, gyerekeket neveltek, Isten megáldotta őket, és Ő megáldotta a pünkösdi mozgalmat. Biztosan. De emlékezzetek, Isten nem azért küldte oda őket, hogy abban a pusztaságban éljenek. Nekik csak át kellett volna menniük a pusztaságon. Ők úton voltak az ígéret földjére.

A gyülekezetnek tovább kellett volna mennie a teljes ígéretbe. A gyülekezetnek ma este az ő ragyogó dicsőségében kellene lennie. A gyülekezetnek várnia kellene az Úrnak

az eljövételét. Ehelyett, szét van szóródva mindenütt, azon tűnődve, hogy mi a helyes. „Ez a helyes? Az a helyes? Csatlakozok ehhez, és átmegyek oda, és amoda.” Ó, térj vissza! Távolodj el azoktól a dolgoktól!

54 Nos, mit tett ez velünk? Amit velük tett. Azt okozta, hogy ott maradjanak a pusztában. Ez bennünket visszavitt ugyanahhoz a hányáshoz, amiből kijöttünk. Megszerveztük magunkat, és visszatettük magunkat pontosan ugyanabba a felfordulásba, amiből kijöttünk.

Nem tudjátok megérteni, hogy Istennek soha nem volt egy szervezete? Soha nem rendelt el egyet, és nem is beszélt róla, hanem mindig csak ellene. Isten vezetni akarja az embert. Az ember nem tudja vezetni saját magát. Azt mondják: „Nos, majd a tanácsosok sokaságában.”

Ennek a hamissága igazolva lett egyszer, amikor Jósafát lement találkozni Akhábbal, és azt mondták: „Nekünk van... Kérdezzük meg az Urat!” Az nagyon igeinek hangzott. Azt mondta: „Ott van Rámóth Gileád; az hozzánk tartozik. Isten nekünk adta azt. A zsidó gyermekeknek kellene enni annak a gabonáját, ehelyett most az ellenség eszi. Nem gondoljátok, hogy fel kellene mennünk?”

És Jósafát azt mondta, egy jó ember rossz társaságban... Így vannak a pünkösdi csoportok ma este: jó emberek, metodisták, baptisták és efféle. A Pünkösöd nem egy szervezet, Pünkösöd az egy megtapasztalás. Látjátok? Sok jó ember került rossz társaságba. Hallgatják azokat a tantételeket és elutasítják az Igét. Pontosan.

55 Figyeljete! Jósafát azt kérdezte: „Nem kellene megkérdeznünk az Urat?”

Azt válaszolta: „Persze, bocsáss meg. Ó, természetesen gondolnom kellett volna erre. Van nekünk 400 jó zsidó prófétánk itt lent, megyek és hozom őket.”

Szóval elment, és ők mindannyian prófétáltak. Sédékiás hozott neki két szarvat, és azt mondta: „Menj fel!” Persze, logikusnak hangzik. Azt mondták: „Isten nekünk adta azt a földet, az a miénk.”

De van valami, ami ezzel együtt jár. Neked engedelmeskedned kell Istennek ahhoz, hogy azon a földön megmaradj.

Így van ez ma este a Pünkösddel. Ti engedetlenek voltatok Istennek, amikor szerveződtek, s elkülönítettétek magatokat. Láthatólag nincs meg a hit. Lehetsz pünkösdi, de nem vagy az név által, de neked a pünkösdi feltételek alatt kell lenned, hogy Krisztus Élete, Isten Igéje keresztül tudjon áramlani rajtad, és meg tudja nyilvánítani Magát és igazolni, hogy ez Isten és Isten munkálkodik rajtad keresztül. Krisztus Élete benned.

56 Na most, tudjuk... látjátok, mit... azt mondta: „Nos,” mindannyian azt mondták: „Menj fel, az Úr veled van. Menj fel és nyomd ki azokat arról a földről! Az hozzánk tartozik.”

És tudjátok, az nem hangzott helyesnek Jósafát számára; ő szellemi ember volt. Azt mondta: „Nincs még egy, akit megkérdezhetnénk?”

„Minek kérdezzünk meg még egyet, amikor itt van egy egész szervezet, most minden püspök és presbiter, és minden. Ők mind itt állnak kint. Minek még egy?”

Azt mondta: „De biztos van még egy.”

Azt mondta: „Igen, van egy, akit megkérdezhetünk, de én gyűlölöm őt.” Hát persze. Biztosan gyűlölte, mert ő egy igaz próféta volt. Azt mondta: „Jemla fia, Mikeás az. A szervezet már régen kirakta őt, nincs vele semmi közösségünk.”

Azt mondta: „Hallgassuk meg!”

Mondta: „Ó, utálok őt.”

Azt mondta. „Ne szóljon így a király, hanem hallgassuk meg, hogy mi a mondanivalója!”

Aztán néhányan a presbiterek között elszaladtak, hozzá és azt mondták neki: „Minden püspök és mindenki ezt és ezt mondta; neked is ugyanazt a dolgot kell mondanod.”

Így szólt: „Én csak azt fogom mondani, amit Isten ad a számra.” Ámen!

57 Ó, kellene, hogy most itt legyen Zepp testvér, hogy énekelje nekünk az 'Ámen kórust'. Igen, uram. Mondd azt, amit Isten helyez a szádra! Ő soha semmi mást nem fog adni, csak az Ő Igéjét. A próféta egy 'előre-szóló', ugyanaz mint egy jövő-mondó. Így igaz.

Tehát azt mondta: „Azt fogom mondani, amit Isten mond.” És aztán ellenőrizte a látását. „Adjatok nekem ezt az estét, hadd lássam meg, mit mond az Úr!” És a következő reggel kijött az ÍGY SZÓL AZ ÚR-ral.

Miért? Ő leellenőrizte azt. Tudta, hogy annak az igazi prófétának őelőtte, akihez az Úr Szava jött, kell, hogy igaza legyen. Megátkozta Akhábot, azt mondta, kutyák fogják felnyalni a vérét, és Jézabel ki lesz vetve a mezőkre és efféle dolgok. Tudta, hogy semmi jó nem jöhet ki abból a dologból egy képmutatóval.

Én mondom nektek, hogy Isten soha nem fogja megáldani a gyülekezetet addig, amíg az megszervezi magát és elhatárolódik egy oldalra, amiről Isten bizonyította korszakokon keresztül, hogy átkozott.

58 Mutassatok nekem egy olyan embercsoportot, ahol Isten felemelt egy ébredést a metodistáknál, baptistáknál, reformátusoknál, evangélikusoknál, campbellitáknál vagy bármi is legyen az, amikor Ő felemelt volna egy embercsoportot és ébredést indított

volna. Amikor megszervezték azt, meghaltak és soha nem tértek vissza. Hogyan áldhatna meg Isten valamit, amit megátkozott? Ó, térj vissza, Louisiana! Itt van a jubileum éve. Térj vissza a sajátodba! Térj vissza az örökségedbe! Biztosan.

Figyeljétek, aztán ő felment arra a hegyre, és életét vesztette. Pontosan, mert figyeljétek, hogy Mikeás elmondta a próféciáját és tudta, hogy a látása pontosan egyezik az Úr Igéjével. Biztosan.

59 Mit tett ez mivelünk? Ugyanazt a dolgot tette. Tanácsosoknak a sokaságát vettük a biztonságért. Ez odavezet az Írásoknak egy másik helyére. Mondhatnám: „Júdás elment és felakasztotta magát” és „menj, cselekedj hasonlóképp”. De ez nem megfelelően alkalmazza az Írásokat. Kell, hogy az pontosan azt mondja, ami mondva volt. Semmilyen saját értelmezés, csak azon a módon olvasva, amit Az mond. Ennek így kell lennie. És akkor te mindig visszatérsz ahhoz, és Istennek tisztelni kell azt. Ő vigyáz az Igéjére, hogy beteljesítse az ígéreteit.

Mit tett ez mivelünk? Meggyengítette a hitünket. Ez az első dolog. Van egy listám ezekről a dolgokról, tíz oldal ide leírva, hogy ez mit tett velünk. Egy részt kihagyok ebből.

Az első dolog, ez meggyengítette a hitünket, mert elválasztott bennünket. Látunk egy másik testvért, odaát egy másik szervezetben, nyelveken szól és veszi a Szent Szellemet és ugyanazokat teszi, amit mi tettünk, és mégis azt tanították nekünk, hogy ő egy öreg képmutató, mert nem hisz a mi csoportunknak. Nem vagyunk részekre osztva! Mindannyian egy test, mi, egyek a reménységben és tanításban – a Biblia – egyek szeretetben. Ez meggyengítette a hitünket, és megbénított bennünket. Igen, uram.

60 Mit tett ez? Csirkéket csinált a sasokból, földhöz kötött madarakat a mennyekből. Milyen... Az rendben van, hogy a csirke is egy madár, de földhöz kötött. A fészket itt lent tartja, ahol mindenféle menyét, ami arra jár, megöli a tojásait és elkapja a kicsinyeit és ilyenek. De egy sas nem. Az olyan magasra építi azt ott fent, hogy semmi ne érhesen hozzá.

Isten az örökségét a sasokhoz hasonlítja, tudjátok. Így igaz. És nekünk egy rakás pünkösdi csirkénk van, és nem sasok. Mi tette őket azzá? Csirke eledelt adtunk nekik. Azt okozta ezt. Valamiféle hitvallást vagy felekezetet és nem az élő Isten Igéjét! Mi rázogattuk és forgattuk, és azt csináltuk vele, hogy legyen belőle egy szervezet, hozzáadtunk hitvallásokat, pontosan, mint a római egyház tette, ugyanaz a dolog. Nem csoda, hogy ő lett a paráznák anyja.

61 Igen, uram, csirke eledelt adtak neki, felekezeti hitvallást, és ők azon éltek, és csak ennyit tudnak. Földhöz kötöttek, nem tudják, hogyan kell a lábukat felemelni és felemelkedni Isten jelenlétébe és igényelni a győzelmet. Nem tudják, hogyan kell Isten dicséreteit kiabálni, nem tudják, hogyan kell elfogadni az isteni gyógyítást. Nem tudsz beszélgetni velük, csak bőgnek, mint az öszvérek. Semmit nem tudnak erről.

Én nem... Ha én... Bocsássatok meg, ha valami rosszat mondtam! Nem akarok semmi rosszat mondani. Csak a lényegre akarok mutatni, hogy azoknak az embereknek... Ha beszélsz az isteni gyógyításról, hátat fordítanak neked. Mindegyik... Még a mi pünkösdi csoportjaink is megtagadják azt.

Tudjátok, hogy a római katolikus egyház volt először a pünkösdi gyülekezet? 2000 év hozta őt el ide. Ha hagyod, hogy ez a pünkösdi szervezet tovább menjen így, száz év múlva rosszabb lesz, mint a római egyház. Ezt teszi, hogy hozzáteszik a hitvallásokat és a tantételeket: csirkéket csinál, sasok helyett.

Isten a Jehova Sas. És mindezek a kicsinyek a kis sasok. Testvér, ők tudják, hogyan kell felmenni abba a nagy kékségbe, mindezen zűrzavaros dolgok fölé, amik idelent folynak. Ők semmit sem akarnak a ti baromfiudvar-gyülekezéseitekből. Felrepülnek a mennyekbe, ahol a csillagok vannak, ahol tiszta, friss levegőt lehet lélegezni. Igen, uram. Ó, igen.

62 Modernizálták az összejöveteleinket. Ez az, amit tettek. És egy másik dolog, amit tettek, hogy erkölcstelenséget hoztak az asszonyainknak. Pontosan. Az embereink, a testvéreink felekezetekbe rakták őket, és azt mondták: „Ha nem... Ha kiadjuk... elveszük a kártyádat, a tagsági kártyádat és akkor soha nem prédikálhatsz senkinek, mert megszarolunk téged, és kiközösítünk.” És ők félnek. Ez belőlük csirkét csinál.

Testvér, rázd meg magadról! Gyere vissza! Ez jubileum! Te egy sas vagy. Ne engedd, hogy bárki azt mondja neked, hogy te egy ölyv vagy, vagyis egy csirke! Elnézést. Te... Nos, ölyv is és keselyű. Igen, uram. Te sas vagy! Igen, uram. Téged nem érdekelnek a régi halott hitvallások és felekezetek. Menjünk vissza, sasok vagyunk! A mennyekben repülünk. Ámen.

63 A sas olyan helyekre tud elmenni, ahová más madár még csak nem is gondolhat, hogy menjen. Ha megpróbálná követni, szétesne. Ő egy különlegesen felépített madár, bizony az. Én mondom nektek, egy férfi, aki Isten Szellemétől született, az egy különlegesen felépített férfi vagy asszony. Halleluja! Ők Szellemtől születtek, mely bennük van, és tudják, hogy hogyan viselkedjenek és tegyenek, mint Isten fiai. Ámen. Ez az igazság. Tudjátok, hogy ez az igazság.

Igen, uram, nekünk nem kell... Az asszonyainknak egykor szégyen volt egy asszonynak, hogy vágja a haját. Most azt teszik. Régen helytelen volt az asszonyoknak sminket viselni, és most azt teszik: pünkösdiek.

Nemrégien elmentem az egyik híres pünkösdi gyülekezetünkbe. Ők tudták, hogy mi lesz. Szóval én csak prédikáltam az Igét. És ahogy prédikáltam... Szinte mindannyian felálltak és kimentek. Alig voltak annyian, hogy legyen egy vasárnapi iskola. Ott mentek a nyírt hajú asszonyok, Ricky-k és Elvis-ek, és mindannyian elmentek valamerre, erre vagy

arra, és vasárnapi iskolai tanítók voltak. Azt mondtam: „Egy rakás csirke. Nem tudják elviselni a jó, friss húst.” Így igaz.

Nekünk szükségünk van Szent Szellemre! A sasok sas eledelt esznek. A sasok nem hitvalláson élnek. Ők Szent Szellemből élnek. Krisztusból élnek. Isten igazi sasjai, nekik különleges módon kell megszületniük.

64 A csirke azt mondja: „Én is madár vagyok.” Tudom, hogy madár vagy. Ez igaz, de nem sas. Ők nem hallják azt. Nem bírják azt. Nem tudnak betöltekezni. Nem tudják azt venni. Miért? Nem tudják venni. Nem tudnak arról semmit.

Formaivá tették az összegyülekezéseinket és lebénították azokat. A modernizálás lebénította a gyülekezeteinket. Vannak szép nagy gyülekezeteink, szép nagy szervezetek, és szép nagy teológiai doktorok.

Egyszer, valamikor tiszteltem egy kis asszonyt, a neve McPherson asszony. Rolf McPherson felesége, egy kedves kis keresztény. És leültünk beszélgetni és reggelizni az egyik keresztény üzletemberrel, ott ültünk és beszélgettünk... Ez ebéd volt inkább, az volt. És Teeford testvér azt mondta nekem, azt mondta: „Branham testvér, azon gondolkoztam, hogy miért nem jössz el meglátogatni minket.” Ez régen volt, és McPherson testvérnő egy régimódi pünkösdi otthonból származott. Édesapja és édesanyja egyike voltak a pünkösdi úttörőknek.

65 És azt mondtam: „Nos...” És beszélgetni kezdtünk egy testvérről, aki nagy gyülekezetet alapított, és nagyjából mindent, amijük volt, a templomból vette és minden... valahogy így történt. Azt mondtam: „Nos, ez nem egy nagy dicséret a gyülekezet számára itt, ha elmennek oda, hogy építsenek egy egymillió dolláros gyülekezeti házat, amikor már fel van építve itt egy.” Azt mondtam: „Az éhes gyerekek a kukákból esznek; ők éhesek. Ez minden.”

És amikor erről beszéltünk, McPherson testvérnő felállt, és azt mondta: „Rolf, ez az igazság.” Azt mondta: „Mi van itt nekünk, ha nem egy egymillió dolláros fehér elefánt?”

Azt mondtam: „Ha visszatérnétek ahhoz az Evangéliumhoz, amiért Mrs. McPherson asszony kiállt, a Szent Szellem keresztségéért és Isten erejéért, ahelyett, hogy lenne doktori és bölcsészdoktori és jogi doktori és minden efféle képzések itt...” Nekünk vissza kell térnünk Pünkösdhöz! Vissza az Evangéliumhoz! Vissza a Szent Szellem vezetéséhez! Igen, uram. Menj ki oda, és lásd meg azokat a női prédikátorokat rövidre vágott hajjal és minden... Tudod, hogy csinálják.

Tudod, hogy mit okoz ez? Egyik nap felmentem ide, ezen a vidéken és még soha nem láttam... Láttam egy asszonyt itt, Los Angelesben, és oda akartam menni, hogy imádkozzak érte. Azt gondoltam, leprás. Láttam már leprát, és az nem úgy nézett ki. Zöld volt a szeme alatt, és minden ilyesmi. Én... Ami... Én soha... Elindultam, hogy odamenjek hozzá, és azt mondjam: „Hölgyem, én misszionárius vagyok. Láttam már leprát. Láttam

már pellagrárt. Mindenfélét láttam. Ilyet még nem láttam. Én szolgáló vagyok, megengedné, hogy imádkozzak önért?” És itt jött egy másik, pont ugyanúgy nézett ki, mint ő. Azt gondoltam: „Várjunk csak egy percet!”

66 Mi volt ez? Nos, ez szégyen. Talán egy jó kinézetű asszony, de tudjátok, nem kellene úgy kinéznie, mint egy rém, valamilyen őskori valami, valami odaátról, amit marslakónak mondanak.

Te Istennek egy újjászületett szentje vagy. Maradj az, akinek Isten teremtett téged! Így van. Sokan azok közül a pünkösdi asszonyok közül... Amikor egy asszony azt teszi, hamisítva van kívülről... A külső csak azt fejezi ki, hogy mi van belül. Az hamis ott belül. Neki van egy hamis felekezete, amihez ragaszkodik, ahelyett, hogy... Krisztusnak kellene betöltenie az életét az Ő feltámadási erejével. Ehelyett ő vett valami ember készítette hitvallást. A külső mindig azt fejezi ki, hogy mi van a belsőben. Gyümölcseiről ismeritek meg a fát. Te jó ég!

Tudom, hogy talán azt gondoljátok, hogy kritizálok, de nem kritizálok. Csak próbálom elmondani nektek, hogy mi az igazság. Nézzétek meg, hogy hová juttatta ez a gyülekezeteinket ma! Nézzétek meg, hol vagyunk! Nos, az anyáink nem is gondoltak volna ilyen dolgokra. A testvéreink nem gondoltak volna ilyen dolgokra, mint a szervezetek. Ha odamentél volna hozzájuk azokban a régi napokban és mondtál volna valamit arról, ők a szemedbe nevettek volna és azt mondták volna: „Mi kijöttünk abból a hányásból. Kijöttünk abból a pocsolóából. Isten kihívott bennünket.”

Nem akarunk oda visszamenni, mint Izrael, újra az egyiptomi húsos fazekakhoz. Isten kihozott abból bennünket, de mi vissza akartunk menni oda.

Visszamentünk, és látjuk, hogy mi lett abból, ugyanaz, ami nekik volt. Nem mondhatja bagoly a verébnek, hogy nagyfejű. Igen, uram. Így van. Az egyik tizenkilenc, a másik egy híján húsz. A hitvallások és ilyesmik elválasztottak minket. De, testvérem... Ó, én ennél tudnék maradni még sokáig. De ne tegyük! Hadd mondjak nektek egy jó hírt! Itt van a jubileumi év. Hogyha belekavarodtál ezekbe a dolgokba, csak térjünk vissza! Van egy örökségünk.

67 A pünkösdi atyák megharcolták a győzelem árát és véres tengereken hajóztak. Ne járjunk ezeken a kényelmes virágágyakon azzal, hogy csatlakozunk valamilyen szervezethez és letelepszünk és azt mondjuk: „Dicsőség Istennek, pünkösdi vagyok.”

Legyen meg a megtapasztalásunk! Menjünk vissza Istenhez! Menjünk vissza a sas eledelhez! Menjünk vissza a Szent Szellem vezetéséhez! Menjünk vissza Isten Igéjéhez! Menjünk vissza ahhoz, hogy böjtölünk és imádkozunk!

Nos, a gyülekezet már rég elfelejtette az utcai összejöveteleket. A gyülekezet elfelejtette a hosszú imaéjszakákat. Nem tudnak már 15 percnél tovább imádkozni. Te jó ég! Ha az úgy történik, ez valamilyen kis formális dolog és a fele már alszik is. Nahát, ez

szégyen. Csirkék, próbálva sas eledelt enni, de nem tudják azt tenni. Nem fogja megemészteni. Így igaz. Nem arra vagy összerakva. Nem a kemény dolgokra vagy összerakva. Neked szívós felépítésre van szükséged. És az egyedüli mód, hogy azt megkapd az, hogy újjászületsz és megváltozik az életmódod és visszatérsz. Ámen! Igen, uram.

68 Igen, uram, ideje visszatérni. „Hova visszatérni, Branham testvér? Visszatérni a szervezetbe, amiből kijöttem?”

Nem! Térj vissza az örökségedbe, az örökségbe, amit az Atyánk hagyott ránk!

„Hogyan... Milyen örökséget hagyott Ő nekünk?”

„Várjatok Jeruzsálem városában, amíg erővel ruháztatok fel a magasságból.” Ez az örökség.

Nem az, hogy „csatlakozz ehhez és csatlakozz ahhoz és csatlakozz ehhez.” Várakozzatok, amíg eljön az erő odafentről. „Meddig?” Addig. „Egy nap? Két nap?” Várj addig! Ne vegyél valami kis érzelmet, valami apró befolyást; várj ott addig, amíg meghalsz és eltemetnek, és újjászületsz Krisztus Jézusban és az életed minden lüktetése Jézus Krisztust dobogtatja és így látod Krisztus életét tükröződni a saját életedben, ahogyan jársz. Igen, uram, addig, amíg megtalálod azt az erőt, ami nekik ott volt a kezdetben...

69 Vissza a pünkösdi örökséghez! Igen, uram. Ez a tulajdonod. A felekezet nem a tulajdonod, Pünkösöd a te tulajdonod. Nem a pünkösdi szervezet, az atyáitok kijöttek egy olyan dologból. A pünkösdi megtapasztalás a te tulajdonod.

Vizsgáljuk meg magunkat! A trombita felhangzása. „Milyen trombita?” Az Ige, Isten trombitája. A Szent Szellem az Igében.

Ó, a költő igazán jól fejezte ki, amikor azt mondta:

A nemzetek szétszakadnak
Izrael ébredőben van,
Ezek a jelek, amiket a próféták előre megmondtak.
A pogányok napjai meg vannak számlálva,
Kemény boronálás jön,
Térjete vissza, ó, ti szétszóratottak, mindenki a sajátjához!
A megváltás napja elközelgett,
Az emberek szíve félelemtől reszket
Töltekezz be Szellemmel,
S legyen lámpásod elkészítve és megtisztítva.

70 Ma vannak prédikátoraink, akik erkölcsösek, képzettek, jó tudósok, kiderült, oda tudnak állni és nem mozdulnak, soha sem kócos a hajuk, soha egy izzadságcsepp nincs rajtuk, csak ott állnak és beszélnek, és ó, elmondják a gyülekezet dolgait, és minden olyan

szépen van, és 15 perc múlva már alszol, aztán vissza haza. És pünkösdieknek hívjátok magatokat.

Testvér, nekünk szükségünk van egy öreg, kemény erdei prédikátorra, aki kijön egy munkásruhában, és rácsap a szószékre, (Halleluja!) felkenve Isten erejével. 5 percig se prédikál, és a Szellem már megragadja a gyülekezetet, és az este további részében végig a mennyeiekben vannak. Ezek sasok. Ők nem a tyúkudvaron csipegetik az ételt; felmennek a mennyeiekbe az eledelükért.

71 A trombita hangja. Igen, uram. Térj vissza, szétszóratott! De ha eladtad az örökségedet, ha eladtad és ilyen dolgokat tettél... Miről beszélek? Térj vissza! Ha csatlakoztál valami kultuszhoz, ami próbál téged távol tartani a közösségtől más testvérekkel, hagyd el azt a dolgot! Ez jubileum! Ámen! Jól érzem magam. Térj vissza! Térj vissza! Ez a jubileum. Ne engedd, hogy elmenjen! Emlékezz rá, ne engedd, hogy elmenjen melletted!

Ha el lettél adva, hogyha kimentél a világba, ha vétkeztél, ha tudod, hogy egyszer megvolt a megtapasztalásod, ha mentél és csatlakoztál valamihez, ahol nem lehet közösséged a többiekkel, ha mindezeket a dolgokat tetted... Nem érdekel, hogy mit tettél, ha fiú vagy, akkor neked jogod van visszatérni, mert ez a jubileum. Ez jubileumi idő.

72 De ha letelepedtél egy fal mögött valahol, odatetted a neved és lehorgonyoztál, teljesen csirke lett belőled, akkor nem sok minden fog történni veled, mert egyáltalán nem fogod hallani azt. Csak kimész és azt mondod: „Nos, azt hiszem, ez rendben volt. Már hallottam ezt régebben is.” Látod? Hazamész, kialszod magadból és felkelsz másnap reggel.

De a meggyőződést te nem alszod ki magadból. Isten Igéjét nem tudod lerázni. Ha te sas vagy, akkor valamit megragadtál. Ez szentségtörőnek hangzik, de remélem, ti nem úgy veszitek, én magam sem úgy értem.

Mint ahogy a farmer elültette azt a tyúkot, és neki nem volt... Nos, nem volt elég tojása, hogy alá tegye, egy hiányzott, és egy sas tojást tett alá. Amikor megszületett az a kis sas, a legfurcsábban kinéző dolog volt az összes csirke között, akit valaha láttál. Ő aztán tényleg egy különös madár volt. Így ő... És az öreg tyúk csak kotkodácsol, és szinte bármit megevett. És annak a kispajtásnak az nem volt egy jó étrend. Ő azt egyszerűen nem tudta elviselni. És hallotta a tyúknak a kotkodácsolását. Mit jelent ez? Nekünk vannak pite-partik és estélyek, táncok, játékos alkalmak. Látjátok? Ő egy sas. Nem tudta megérteni azt a dolgot.

73 Egy nap, az öreg anyukája kereste őt. Ez lehetett a jubileum éve annak a kis pajtásnak. Az az öreg anyuka fölé repült és kiáltott. Ő felnézett és azt mondta: „Ez jól hangzik.” Meghallott valamit.

Azt mondta: „Fiam, te nem csirke vagy, te sas vagy. Gyere ki ebből!”

Azt kérdezte: „Anyá, hogy jöjjenek ki ebből?”

Azt mondta: „Csapdoss a szárnyaiddal! Ez a te Istentől kapott szabadulásod. Te sasnak születted. Van egy örökséged. Gyere feljebb! Gyere ki abból a dologból! Térj vissza!”

Tett négy-öt szárnycsapást. Aztán csak megnyugodott egy oszlopon, az udvarban, pontosan egy pünkösdi szervezetnek a kellős közepén. Azt mondta: „Fiam, ennél magasabbra kell ugornod, vagy nem tudlak felkapni.” Következő ugrással már az anyukája szárnyán landolt és felment a mennyekbe.

Ez a mai nap hívása, testvér. Térj vissza! Ti nem csirkék vagytok, sasok vagytok. Térjete vissza! Igen, uram! Most tudjuk, hogy ez az igazság.

74 Na most, szól a trombita; éppen felhangzik; ez az ötvenedik év. Hallottátok ezt az ősatyát ma reggel, és mindezeket az üzeneteket, hogy mi volt. Én azt mondom nektek ma este, hogy az ígéret mostanra szól! Térjünk vissza! Pál azt mondta az Apcsel-ben... Nem, az 1 Korinthus 14:8-ban: „Ha a trombita bizonytalan hangot ad, ki készíthetné magát?”

Nekünk vannak ma nagy embereink szerte a világban. Minden gyülekezet összeszervezi magát, mint egy nagy politikai gépezet, és az emberek kijönnek, mint valamilyen nagy uralkodó osztály, abba jönnek. És az első dolog, tudjátok, hogy a metodisták veszik a sajátjukat és elmennek az egyik irányba, és a baptisták veszik az övéket és elmennek a másik irányba. És az egyik nem tudja, mit csinál a másik.

75 Jóságos kegyelem, ez nem az! A trombita bizonytalan hangot ad: „Gyere, csatlakozz ehhez a hitvalláshoz, gyere, csatlakozz ahhoz a hitvalláshoz!” De a Biblia valami mást mond. Igen, uram, ha a trombita nem ad egy biztos hangot, akkor nem tudod, hogy mire készítsd fel magad.

De amikor látod, hogy Isten Trombitája megszólaltatja Isten Igéjét és Isten igazolja azt jelekkel és csodákkal, ahogy megmondta, hogy tenni fogja... Így igaz. Ha a trombita bizonytalan hangot ad, a Főkapitány nem fogja igazolni a hívást. Na testvér, ez egy teljes gyomorral való. A Főkapitány nem fogja igazolni a hívást. Mert azt mondta a Márk 16-ban: „Az egész világra... És ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek.” Ez a Főkapitány. „Az Én Nevemben ördögöket fognak űzni, és új nyelveken szólnak.” Halleluja! Ez az a hívás. A Kapitány azt mondta: „Ezzel fogom igazolni őket.” Azt is mondta a János 14:12-ben, a Főkapitány azt mondta: „Aki hisz Énbennem, (nem az, aki azt mondja, hogy hisz) aki hisz Énbennem, az is megteszi azokat, amiket Én tettem.” Ámen. Ez egy biztos hang.

Azt mondta... Azok a zsidók azt mondták: „Nahát, ember létedre Istenné teszed magad.”

Azt mondta: „Ha nem az Atyám cselekedeteit teszem, ne higgyetek nekem.” Ámen. Legyen meg nekünk ez! Mi egy gyülekezet vagyunk. Dicsőség! Rendben. „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.”

Végig Louisianán, oda-vissza egy kis szekérrel, egy öreg Ford T-modellel, aminek a gumijait bálamadzaggal kötözték meg. Így jártak az atyáitok prédikálni ezek ellen a tantételek ellen, amiket ti hozzáadtatok. Gyertek ki ebből! Térjete vissza! Gyertek vissza! Térjete meg! Gyertek vissza oda, ahonnan elmentetek! Ez jubileumi év. „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Igen, uram.

76 Ó, hadd mondjam ezt, – tudom, hogy ez fel van véve – te gazdag laodiceai gyülekezet, azt mondod: „Nincs szükségem semmire.” Tudod, a Biblia megmondta, hogy ilyen lesz. Azt mondja: „Langyos vagy.”

Ó, azt mondod: „Kiabálunk és dicsőítjük Istent.” Ó, igen, Izrael is ugyanígy tett, és akkora szörnyű hibát követett el! Ez nem az.

Én Istennek arra az égő buzgóságára gondolok, amit semmi nem tud megállítani. Nézzétek meg a Zsidókhoz írt levél 11-et. Ott, ahol azok az ósatyák egy Istentől jövő bölintással királyságokat győztek le, megigazulást munkáltak, bezárták az oroslánok száját, és megmenekültek a tűztől. Azok a dolgok, amit ők tettek hit által, csak egy bölintással Istentől.

77 Ma Isten küldhet egy prédikátort, aki kalapál azzal az Igével olyan keményen, ahogyan csak tud, és mi elalszunk, felállunk és kimegyünk. Nem csoda, el vagy falazva, a gyülekezet. Tudom, hogy ezt felveszik. Sok helyre el fog jutni. Értitek? Ez elmegy szerte a világba, mert van egy kazetta-szolgálatunk, szerte az egész világon. Megy a missziós mezőkre és idegen országokba.

Úgy értem, hogy mindenki. Igen, uram. Térj vissza! Itt az idő visszatérni, amíg szól a hívás. Igen, uram. „Ezek a jelek követik a fiakat, nem a rabokat, nem a jobbágyot, nem a szolgákat, hanem a fiakat. „Ezek a jelek követik a hívőket.” És „egy ember sem hívhatja Jézust Krisztusnak, csak a Szent Szellem által.” Így igaz. Mondhatod, hogy azt teszed, de a Szent Szellemnek kell igazolnia és bizonyítania. Igen, uram.

78 Ó, gazdag Laodicea, ahol a gyülekezet kint van... Krisztus kint van a gyülekezeten kívül, kopog és próbál bejutni. Azt mondod: „Gazdag vagyok és nincs szükségem semmire.”

Te biztosan feljebb jutottál a metodistáknál és baptistáknál, meghaladtad őket létszámban. De hol van Istennek az az ereje, ami 50 évvel ezelőtt leszállt? Hol van az a buzgóság, ami égett azoknak az embereknek a szívében, akik a vasúti sínek mellett mentek és felszedték a kukoricát és lemorzsolgatták ott kinn, csak hogy vigyék az Evangéliumot? Miattunk, ők forognak a sírjukban. Mi szégyent hozunk atyáinkra és

anyáinkra, akik azért küzdöttek, hogy elnyerték a jutalmat. És nekünk itt luxus van körülöttünk felekezeties... Eleget mondtam, hogy megértsétek. Ez a visszatérés.

79 Isten kihúzta az Ő választott gyülekezetét azokból a felekezetekből 50 évvel ezelőtt. Isten kihúzta a megmaradtakat! Ez jubileum. Ő újra hív. Térj vissza! Jubileum! Ötven évvel ezelőtt Isten kihúzta őket abból, és ma este Ő próbálja ugyanazt tenni. Holnap este folytatjuk majd, már egy negyed órával később van. Hajtsuk meg a fejünket!

A nemzetek szétszakadnak. (Krisztus mindenhol ott van.)

Izrael ébredőben van.

(Most önálló nemzet, van saját pénze, saját hadserege, benne van az ENSZ-ben)

Ezek a jelek, amiket a Biblia megjövendölt.

A pogányok napjai meg vannak számlálva,

Kemény boronálás jön (atombombák és minden ilyesmi).

Térjetekek vissza, ó, ti szétszóratottak, mindenki a sajátjához!

(Ez a jubileum éve.)

A megváltás napja elközelített,

Az emberek szíve kihagy a félelemtől,

Légy betöltve a Szellemmel,

A lámpád megtisztítva és elkészítve.

Tekints fel, közel a megváltásod!

80 Térj vissza! Térj vissza! A Szent Szellem kiált: „Térj vissza!” Arra gondolok, amikor Jézus feltekintett Jeruzsálemre és sírt. Szerette azt, és elutasították Őt.

És egy ember, aki be van töltkezve Szent Szellemmel ma este, ránézhet a gyülekezetre és láthat egy népet, akiknek, Isten dicsőséges erejétől kellene világítaniuk. És a Szent Szellem a szívedben szánalomnak könnyeit ejti. Mit tettünk?

Isten kihívott minket, a mi atyáinkat 50 évvel ezelőtt és mi visszatértünk. És látod, hogy mi lett belőlünk? Egy szégyenletes csoport a pünkösdi név alatt, akik dohányoznak, isznak, házasodnak háromszor-négyszer, asszonyok, akik vágják a hajukat, festik magukat, rövidnadrágokat, erkölcstelen ruhákat hordanak, minden ilyesmi és pünkösdi testvérnőknek hívják magukat. Micsoda szégyen Krisztus Nevére! Micsoda egy szégyen az Ő gyülekezetére. Nem csoda, ha Ő azt mondja, hogy káromló nevek találtattak Babilonban. Szervezet, zavarodottság, teljes zűrzavar, mindenféle ilyen-olyan-amolyan dolgok. Hol van Krisztus ebben az egészben? Térjetekek vissza, emberek!

81 Tűnődöm ma este, hogy mialatt meg vannak hajtva a fejeink, hogy az emberek hiszik-e, hogy ez az igazság, hogy nekünk vissza kellene térnünk ebben a jubileumban. Ez Isten utolsó hívása a gyülekezete számára. Ha így érzel, emeld fel a kezed Istenhez és mondd: „Istenem, én akarok jönni.” Csak emeld fel a kezed, és mondd azt: „Én hiszem ezt. Hiszem ezt.” Minden sas, most, aki tudja és hiszi...

Mennyei Atyánk, Te látod ezeket a kezeket. A hallgatóságnak legalább a fele, vagy még több felemelte a kezét, és ők tudják, hogy ez az igazság. Mennynek Istene, küldd el a Szent Szellemet Urunk! Látom, hogy az órák sötétednek, és az emberek szíve merevvé, hideggé, és formálissá válik. A gyülekezetek eltávolodtak. De nem ismerik azt a buzgóságot, szeretetet és erőt, amit 50 évvel ezelőtt ismertek a pünkösdi mozgalomban. Ők kis barlangokat készítettek maguknak. Falakat építettek maguk köré, és nem tudnak kijönni a jubileumba. Soha nem is tudtak.

82 És Istenünk, Te olyan Isten vagy, aki nem változol. Te megtartod Magadat mindig ugyanolyannak. A Te parancsolataid nem változnak. Minden döntésed tökéletes, ezért azt nem kell megváltoztatni. Az tökéletes. Ez a Te Szavad. Legyen ez meg ma este, Urunk! Add, hogy a szolgálók, mindenhol, sok istenfélő férfi, Urunk, akik felállnak ezekben a napokban szerte az országban azt prédikálva: „Térj vissza, térj vissza!” Arcuk elpirul a zavartól, amikor vendégszolgálók jönnek a gyülekezetbe és látják ahogyan az asszonyok és a férfiak viselkednek és tesznek dolgokat. És a szolgálók, akik telve vannak Szellemmel, ők tudják; az arcuk elpirul. Mit tehetnének? Ha mondanak bármit is erről, a szervezeti rendszerük kirakja őket.

Ó Istenünk, hozd ki azokat a sasokat onnan, Urunk! Vedd ki őket abból a kalitkából, ez a jubileum! Hozd ki őket szabadságra és a Szent Szellembe! Hadd álljanak meg, akár élnek, akár halnak! A mi ősatyáink kijöttek a metodisták, baptisták, lutheránusok közül. Azután nemzedékről nemzedékre, amikor megszervezték magukat, el lettek adva. De Te kihívtad a sasjaidat abból a ketrecből, abból a baromfiudvarból. Urunk Istenünk, Te ugyanaz az Isten vagy ma este, hívj újra Urunk! Ez jubileumi idő.

83 És add meg, Mennyei Atyánk, hogy mielőtt véget ér ez a hét, megláthassuk Istennek az erejét helyreállítva újra nagy jelekkel és csodákkal! Hadd legyen, hogy a beteg meggyógyul, a rokkant elsétál, a béma jár, a vak lát, a süket hall, és a halott feltámad, és Isten ereje megnyilvánul a szívekben! Add meg ezt!

Indíts egy ébredést újra, Urunk! Hozd ki az embereket ezekből a teljes... hideg, formális dolgokból, amit tesznek: játszanak egy kis zenét és táncolnak, azt mondják, Szellemben, amikor a zene ritmusára táncolnak. Ó, Istenünk, Istennek egy szentje tud táncolni, végig az utcán, vagy egy bárban, vagy bármilyen más helyen Isten ereje alatt, amikor a Szellemben táncol. És kiált és dicsőíti Istent. Úgy tűnik, ők... máshogyan élnek a külsőben Urunk. És a Te gyülekezeted egy kifejeződése annak, hogy mi van belül. Egy üres, sekély hitvallás, felekezetiiség, felemésztve, megférgeződve, telis-tele rosszindulattal mindenütt. Ez egy fekélyes seb. Biztosan.

84 Imádkozom, Istenem, hogy fogadd el a felajánlásomat ma este, ahogy odahelyezem azt az arany oltárra az Áldozattal, Krisztussal, aki az Igét tanította. És hívlak ma este, Uram, hogy a Te Szellemed hozza vissza a gyülekezetet újra! Add meg ezt, Atyám. Én Rád

bízom ezeket a szavakat, Jézus Krisztus Nevében. Rád bízom ezt a gyülekezetet, Rád bízom ezt az embercsoportot. Ó, Uram, Istenem, tégy valamit értünk! Ezért imádkozom. Hallgasd meg a Te szolgád imádságát, add meg, Uram! Őszintén kérem, teljes szívemből Jézus Krisztus Nevében. Ámen!

85 Szeretitek Őt? Hisztek Őbenne? Hiszitek, hogy ez visszatérés órája? Már túl késő van, hogy gyógyulási szolgálatot kezdjünk most. Majd holnap bepótoljuk. Már túl késő van. Szeretnék még egy kicsit ennél maradni.

Azt gondoljátok, megőrültem? Nem vagyok őrült. Nem vagyok azért... Pontosan tudom, hogy miről beszélek. Tudom, hogy ez az igazság. A gyülekezet a velejéig rothadt. Így igaz. Neki újjá kell születnie. Neki vissza kell térnie az örökségéhez. Vissza kell térnie pünkösdhöz. Neki vissza kell térnie valamihez...

Ó, azt mondod: „Én pünkösdi vagyok”.

Ó testvér, én szégyellem magam pünkösdinek nevezni. Nem a szent pünkösdi név miatt, hanem mert én lehetnék másmilyen. Át akarom adni a saját életemet. Oda akarom tenni magamat Isten oltárára és azt mondani: „Uram, verj és formálj engem és vegyél engem egészen addig, amíg más leszek attól, ami most vagyok. Tegyél engem a Tieddé és vezess engem, Uram!”

Túl sokat voltam vezetve más embertől. Én azt akarom, hogy Isten Szellem vezessen. Én megvallom, hogy ez a pünkösd. Vissza akarok térni újra, hogy lássak egy ébredést. Ámen!

86 Hiszitek ezt? Emeljük fel a kezünket és énekeljük: „Szeretem, szeretem”. Add meg a hangot, testvérnő, ha megtennéd most. Rendben, mindenki emelje fel a kezét, és énekeljete teljes hangerővel: „Szeretem, szeretem.” És miközben így teszünk, álljunk fel! Most fejezzük ki együtt, hogy szeretjük Őt! Legyünk igazi pünkösdiek!

Szeretem, szeretem,
Mert Ő szeret engem,
Vérével megváltott engem
A Golgotán.

Most dúdoljuk ezt! Ha van melletted egy metodista, egy baptista, egy presbiteriánus, egy pünkösdi, fogjunk kezét egymással és mondjuk azt: „Isten áldjon meg, testvér, térjünk vissza!” Mondjuk ezt, amikor odafordulunk egymáshoz itt és kezét fogunk mindenkivel. Én...

[Az emberek üdvözlik egymást – a szerk.]

87 Mondjuk együtt! „Térjünk vissza! Térjünk vissza! Térjünk vissza! Térjünk vissza!” Holstein testvér azt mondta: „Te pontosan az Azusa utcát prédikáltad.” Ámen! Térjünk vissza!

Szeretem, (Emeljük fel a kezeinket!) szeretem
Mert Ő szeret engem,
Vérével megváltott engem
A Golgotán.

A Jézus Krisztus vére
Ó, drága az a folyó,
Ami engem fehérré tesz, mint a hó.
Semmi más forrást nem ismerek,
Csakis a Jézus Vére.

Nem ismerek semmilyen szervezetet; semminek nem tartozok. De mindennel Őneki tartozok. Jézus fizetett meg mindent, mindennel Neki tartozok. A bűn skarlát foltot hagyott, Ő olyan fehérré megmosta, mint a hó.

Szeretem, (Csak dicsőítsük Őt, ahogy felkelünk!) szeretem
(Köszönöm, Atyám, köszönöm. Imádkozom, Uram, hogy küldd el a Szent Szellemet!)

...szeret...

(Ó, Istenem, vigyél bennünket vissza, Uram, ahhoz a megtapasztaláshoz! Öntsd ki a Szent Szellemet ránk!)

Vérével megváltott engem
A Golgotán.

88 Amíg még a zene tovább szól, csak tartsuk fent a kezeinket! Csak szeressük Őt, csak dicsérjük Őt! Imádkozzunk a saját módunkon! Imádkozz úgy, ahogy gyülekezetben teszed! Mindannyian, akik akartok egy friss keresztséget, csak keljetek... rázzátok a kezeteket! Szeretnék egy friss kereszttelkedést, Uram! Ó, Istenem, dicsőség Jézusnak! Istenem, küldd el reánk a Szent Szellemet! Vigyél vissza bennünket, Urunk, újra ahhoz a megtapasztaláshoz! Bocsásd meg a mi törvényszegéseinket, Urunk, és segíts bennünket eljutni az Evangélium erejének és igazságának megismerésére! Add meg ezt, Urunk!

...megváltott engem
A Golgotán.

Éppen, ahol most állsz, csak a saját módodon, pont ahol vagy, csak dicsőítsd Istent! Mondd azt: „Istenem, én ezt elfogadom pont most, és megígérem pont most Neked, hogy addig nem engedem el, amíg a lelkem vissza nem tér ahhoz a megtapasztaláshoz.” Hányan teszitek ezt meg velem? Emeljétek fel a kezeteket! „Nem fogom elengedni, ragaszkodni fogok az oltárhoz.”

Szeretem...

„Imádkozni fogok. Imádkozni fogok. Mindent meg fogok tenni, Uram. Vigyél vissza... Vigyél vissza engem az örökségembe! Hozz engem vissza újra az én igazi helyemre!”

...engem (Dicsőség Istennek!)

Vérével megváltott engem

A Golgotán.

89 Ó... Áldott legyen az Úr Neve! Ó, Istenünk, küldd az erejét! Küldd ki a Te prófétáidat, Urunk! Küldd el őket az Igével, ne engedd, hogy megalkudjanak egy dologban is! Küldj vissza a Bibliához, vissza a Szent Szellemhez, vissza egy buzgósághoz! Emelj föl egy gyülekezetet, amin nincs szeplő vagy ránc! Te megígérted ezt, Urunk. Te megígérted ezt, hiszünk Neked. Könyörgök mindnyájunkért, Uram, magamért is. Küldd el ó, Urunk! Küldd az erőt épp most! Tölts meg minden szívet! Imádkozom, Uram, hogy küldd el azt, amire szükségünk van, Urunk! Amit kitöltöttél 50 évvel ezelőtt ebben az államban töltsd ki újra, Uram, Istenem! Töltsd meg a Te edényeidet, és töltsd ki Krisztus szeretetét a szíveinkbe, és tegyél bennünket azzá a gyülekezetté, amivé lennünk kellene, Urunk, megbocsájtva bűneinket.

90 Mi visszatérünk ma este, Urunk. Mint embereknek egy csoportja, mi visszatérünk, mint egy nép, és mint egyének. Visszatérünk az örökségünkbe, Urunk, a Szent Szellem keresztségébe. Mindenható Istenünk, Te megígérted ezt. Tiszteld ezt, Urunk, tiszteld a Te Szavadat! Jézus Nevében imádkozom.

Ó, Istenem, ó, Istenem, szentség, megigazultság... Isten öröksége... örökli népének dicsőítését.

...megváltott engem

A Golgotán.

91 Amíg még állva maradtok, szeretném ezt a drága, öreg hitbeli ősatyát... Az a dolog, amiről beszéltem, testvér, ez az a dolog, amiért ti mind harcoltatok sok évvel ezelőtt?

[A testvér azt mondja: „Teljes mértékben.” – a szerk.]

A gyülekezetnek vissza kellene térnie ahhoz, nem gondolod, testvérem?

[„Mi eltávolodtunk attól... Hogy megmentjük ezt a mozgalmat, nekünk vissza kell térnünk.”]

Ámen!

[Mi elmentünk azon az úton, amin minden felekezet. Ez jó volt kezdetben, csodálatos. És lépcsőről lépésre beleestünk a gépezet fogságába, amit az emberi zsenialitás működtet. Nekünk vissza kell jutnunk a Szellembe. Nekünk vissza kell jutnunk.]

Halljátok ennek a drága, öreg szentnek szívbeli kiáltását, miközben könnyek szaladnak alá az arcán! Ő tudja, hogy lelkek várnak odaát az oltár alatt.

92 Jézus el fog jönni egy nap. Remélem és imádkozom, hogy Isten emeljen fel férfiakat és asszonyokat itt, akik vissza fognak térni, visszatérnek bármi ellenére. Térjete vissza! Ez a jubileum! Gyertek ki ebből a mechanizmusból! Egyáltalán nem tudtok semmit elérni Istennek abban. Csak egy szervezet számára értek el valamit. Jöjjünk ki, és érvünk el valamit Isten számára! És ezt csak az Ő mechanizmusa által tudjátok megtenni, a Szent Szellem által, ami nekünk adatott. Isten áldjon meg titeket!
